

INTAI REGI

Introducere

„[In aceasta carte] este consemnata istoria natiunii, de la incheierea dom-niei lui David pand la mijlocul domniei lui Ahazia. In punctul de maxima glo-rie atins sub domnia lui Solomon, regatul intruchipeaza si anticipeazd im-pdratia de o mie de ani a Domnului nostru. Prosperitatea natiunii urea si coboard, infunctie de caracterul domnitorului si al poporului, ilustrndndpen-tru noi principiul de mare ditia binecuvdntdrii.” (586 i.Cr.).

I. Locul unic in Canon

Important carjilor [1 si 2] Regi, care au constituit initial o singura carte, se poate observa din perspectiva istorica prin faptul ca acopera o perioada de 400 de ani din istoria Israelului, de la domnia lui Solomon pana¹ la Captivitatea Babiloneana. Ea consemneazS domniile nu doar ale regilor din Iuda (cum procedeaza Cronici), ci si domniile regilor natiunii apostate, numite „Israel” sau „Efraim” din nord. Dar nu este doar o simpla carte de istorie, ci ne ofera o analiza spiritual^ a regilor din prisma fap-tului daca L-au slujit pe Domnul sau au slu-jit idolilor - sau daca au fost cu inima impartita in privinta loialitatii lor fata de Domnul.

Poate ca de eel mai mare folos pentru cititorii Bibliei este emotionanta dar si edi-ficatoarea relatare a slujirii profetilor Hie si a succesorului sau, Elisei.

Unul din mvatamintele importante pe care le desprindem din cartea Regi este faptul ca” Dumnezeu rasplateste loialitatea, dar pedepseste apostazia. Ezechia si Iosia sunt pildele cele mai stralucite in privinta loia-litatii (2 Regi 18:3; 22:2). Cat priveste apostazia, exemplul eel mai concludent il constituie, la scara nationala exilatii, mai tntSi cei din Regatul de Nord (722 i.Cr.) si apoi din Regatul de Sud

II. Paternitatea

Autorul uman al cartii Regi nu se cu-noaste. O mare parte din conținutul cartii pare sa fi fost alcatuit din arhive si cronici, dar sub c51Suzirea Duhului Sfant. Unii au sugerat ca redactarea s-a facut de catre un

preot, numai ca imediat se ridica intrebarea daca vor fi existat preoti scriitori in regatul apostat de nord, care sS corespunda din punct de vedere spiritual pentru o asemenea lucrare. Mult mai probabil este ca lucrarea a fost redactata de unul din profeti, editorul ei final fiind Ezra, daca a fost preot, si Ezechiel sau Ieremia, daca autorul a fost un profet.

m.Data

Doi Regi se incheie cu nota pozitiva conciliatoare a regelui babilonean Evil-Me-rodach care se poarta cu bunavointa fata de regele Iehoiachin al lui Iuda, schimbând in bine statutul sau dupa treizeci si şapte de ani de temnita (cca. 560 i.Cr.). Un eveniment istoric si mai Incurajator, remarcabil prin *absenta* sa, este inceputul revenirii evreilor In Palestina (536 I.Cr.). Intrucat este improbabil ca un scriitor atat de patriotic precum este autorul cartii Regi ar fi neglijat sa mentioneze aceasta revenire daca aceasta ar fi inceput cu adevarat, se pare ca data incheierii redactarii cartii Regi se situeaza intre 560 si 536 i.Cr.

IV. Fondul şi tema cartii

Cele doua grupuri proeminente mentionate in Regi sunt regii si profetii. Judecata aplicata unui rege decurgea direct din ascultarea sau neascultarea acestuia de Domnul. Slujba profetului era intotdeauna una de chemare a natiunii abatute de la calea dreapta Inapoi la Iehova.

O. J. Gibson rezuma continutul cartii dupa cum urmeaza:

Două sute cronologice de regi sunt întrefesute în Solomon. Construirii
 Templului și dedicării sale
 cuprinsul relatării. Israel, cu cele zece triburi, este li se acordă un spațiu mai
 mare decât cel acordat
 numit uneori regatul de nord, deoarece teritoriul oricărui alte perioade,
 indicându-se prin aceasta
 ocupat de aceste triburi era situat la nord de important pe care o
 ocupa în ochii lui
 Ierusalim. De la primul său domnitor, Ieroboam, Dumnezeu. Domnia lui
 Solomon, ce se încheie
 până la distrugerea și ducerea în captivitate de cu o despartire și o judecată,
 constituie un avertis-
 c. Stre Asiria, acest regat a fost în permanentă mem solemn despre ceea ce se
 va întâmpla atunci-
 Într-o stare de neascultare și idolatrie înaintea lui ci când oamenii abuzează de
 privilegiile divine și
 Dumnezeu. Așa-numitul regat de sud al lui Iuda, onoarea pe care o acorda
 Dumnezeu, când acest ia
 având centrul în Ierusalim. nu a fost cu mult mai călăș în picioare Cuvântul
 Sau. Numai atunci
 credincios față de Domnul, dar a menținut un când s-au epuizat toate
 apelurile harului divin.
 simulacru de ascultare în rândul unei minorități confruntate cu persistenta
 neascultare, a disaias
 credincioase. Cea mai glorioasă perioadă pe care Dumnezeu, iar nu
 p. Sganatatea, mai înțai regatul
 au cunoscut-o evreii a fost sub domnia lui de nord, apoi regatul de sud.'

SCHITA I.

ULTIMELE ZILE ALE LUI DAVID (1:1-2:11)

- A. Tentativul Adoniade apune mână pe tron (1:1-38)
- B. Ungerea lui Solomon la Ghihon (1:39-53)
- C. Ultimele instrucțiuni pe care i le da David lui Solomon (2:1-It)

II. DOMNIA DE AUR A REGELUI SOLOMON (2:12-11:43)

- A. Epurarea opoziției de către Solomon (2:12-46)
- B. înălțarea lui Solomon (cap. 3)
- C. Administratorii lui Solomon (4:1-19)
- D. Solomon în toată splendoarea sa (4:20-34)
- E. Templul lui Solomon (cap. 5-7)
 - 1. Acordul încheiat de Solomon cu regele Hiram (cap. 5)
 - 1. Descrierea și construirea templului (cap. 6)
 - 1. Construirea celorlalte clădiri (7:1-12)
 - 1. Mobilierul templului (7:13-51)
- F. Dedicarea templului (cap. 8)
- G. Faima lui Solomon (cap. 9, 10)
 - 1. Legământul său de la Dumnezeu (9:1 -9)
 - 1. Darurile pe care i le-a dat lui Hiram (9:10-14)
 - 1. Supușii săi și jertfele (9:15-25)
 - 1. Flota sa (9:26-28)
 - 1. Vizita pe care i-a făcut-o Regina din Seba (10:1-13)
 - 1. Bogațiile sale (10:14-29)
- H. Eșecurile lui Solomon și moartea sa (cap. 11)

III. REGATUL DIVIZAT (cap. 12-22)

- A. Regele Roboam al regatului Iuda (12:1-24)
- B. Regele Ieroboam al Israelului (12:25-14:20)
 - 1. Centrele de religie falsă ale lui Ieroboam (12:25-33)
 - 1. Ieroboam și omul lui Dumnezeu (13:1-32)
 - 1. Preotia falsă a lui Ieroboam (113:33, 34)

- 1. Moartea fiului lui Ieroboam (14.1-20)
- C. Regele Roboam al lui Iuda (continuare) (14:21-31)
- D. Regele Abiam al lui Iuda (15:1-8)

- E. Regele Asa a lui Iuda (15:9-24)
- F. Regele Nadab al lui Israel (15:25-27)
- G. Regele Baesa al lui Israel
(15:28-16:7)
- H. Regele Ela al lui Israel (16:8-10)
- I. Regele Zimri al lui Israel (16:11-20)
- J. Regele Tibni al lui Israel (16:21, 22) K. Regele Omri al lui Israel (16:23-28) L. Regele Ahab al lui Israel și profetul Ilie (16:29-22:40)
 - 1. Pacatele lui Ahab (16:29-34)
 - 1. Hie și seceta (17:1-7)
 - 1. Ilie și vaduva din Sarepta (17:8-24)
 - 1. Provocarea lansată de Ilie preoților lui Baal (18:11-19)
 - 1. Victorie a lui Ilie asupra preoților lui Baal (18:20-40)
 - 1. Ilie se roagă să plouă (18:41-46)
 - 1. Fuga lui Ilie la Horeb (19:1-18)
 - 1. Ilie'ți numește pe Elisei ca succesor (19:19-21)
 - 1. Prima victorie a lui Ahab asupra Siriei (20:1-22)
 - 10. A doua victorie a lui Ahab asupra Siriei (20:23-34)
 - 10. Neascultarea lui Ahab (20:35-43)
 - 10. Crimele comise de Ahab împotriva lui Nabot (cap. 21)
 - 10. Ultima batalie a lui Ahab (22:1-40)
- M. Regele Iosafat al lui Iuda (22:41-50) N. Regele Ahazia al lui Israel (22:51-53)

COMENTARIU

I. ULTIMELE ZILE ALE LUI DAVID

(1:1-2:11) A. Tentativa lui Adonia de a pune

m&na pe tron (1:1-38)

1:1-4 David era acum in varsta de sap-tezeci de ani, cu san&tatea subrezita. Era pe punctul de a iesi de pe scena istoriei. Pro-punerea servitorilor lor poate parea la prima vedere intriganta si socanta. Dar aceasta practica era la ordinea zilei In cazul unei persoane bolnave cum era David. Nu era un act de moralitate mdoielnica si nu risca s&S duca la izbucnirea unui scandal public. De un lucru putem fi siguri: ca David nu a cunoscut-o pe Abisag (adica nu a avut relatii sexuale cu ea, v. 4b). Mai mult, din capitolul 2 se pare ca era considerate o sotie legitima a lui David deoarece Solomon a interpretat cererea ulterioara a lui Adonia ca s-o aiba drept o pretentie la tronultarii(2:21,22).

1:5-10 Adonia se pare ca era eel mai vafstnic dintre fiii lui David inca aflat in

viata (2:22), drept care se considera tndreptatit sa-i urmeze lui David la tron. Amnon si Absalom murisera amandoi. Chileab era probabil si el mort (2 Sam. 3:2-4). incS Tnainte de a fi murit tatal sau, Adonia s-a proclamat rege, pregatindu-si Tn acest sens un mare anturaj si obtinand sprijinul lui Ioab si Abiatar. Fiind un om foarte frumos, nu i-a fost greu sa-si strangii adepti. Din versetul 6a reiese ca David a fost un tata indulgent iar Adonia un fiu ras-fatat. Cand Adonia a sacrificat multe ani-male Tn apropiere de En Roghel, el a invi-tat la acest praznic pe toti, cu exceptia celor despre care stia ca sunt loiali tatalui sau - adica profetul Natan, Benaia, vitejii lui David si Solomon.

1:11-38 Dumnezeu li spusese lui David inainte de a i se fi nascut Solomon ca Solomon va fi urmatorul rege al Israelului (1 Cro. 22:9, 10) Natan dorea sa vada Tmplini-rea Cuvantului Domnului. Fiind mgrijorat cu privire la amenintarea pe care o prezenta

Adonia, profetul s-a prezentat cu mult tact inaintea regelui, aducand chestiunea in a-tentia sa. Fiind instruita de Natan, Batseba s-a infatisat Inaintea regelui suferind, aducan-du-i la cunostinta complotul ce se punea la cale. De asemenea i-a amintit de o promisiune (neconsemnata de textul sacru) pe care i-o facuse anterior ca Solomon, fiul ei, va fi urmatorul rege. Nici nu a terminat ea bine de a fi formulat aceasta cerere, ca imediat a sosit Natan, dupa care Batseba s-a retras. Natan a repetat vestea cu privire la complotul lui Adonia de a pune mana pe imparatie si a intrebat daca aceasta este dorinta regelui. Apoi, cand a chemat-o David pe Batseba, a fost sursul lui Natan sa se retraga. David a asigurat-o pe Batseba ca Solomon va fi intr-adevar succesorul sau la tron, dupa care l-a instruit pe preotul Sadoc, pe preotul Natan si pe Benaia sa-l duca pe Solomon la Ghihon, un izvor situat in afara cetatii, pe catarul regelui si sa-l unga ca rege.

B. Ungerea lui Solomon la Ghihon 1:39-53}

intrucat multi sustin ca Solomon a fost timp de doi ani coregent cu tatul sau, drept care trebuie sa fi fost uns, aceasta este a doua ungere prin care era recunoscut ca domnitor unic. Acest ceremonial de ungere in public a lui Solomon de catre preotul Sadoc a produs multa bucurie In randurile adeptilor lui David, insa multa consternare In tabara lui Adonia si a celor care benche-tuiau impreuna cu el. Cand a auzit Adonia ca Solomon ocupa deja tronul regal si ca David isi manifesta recunostinta fata de Domnul pentru aceasta, si-a dat seama ca complotul sau a esuat. Adonia s-a refugiat in cortul intalnirii, apucand coarnele altarului, gest care avea menirea de a-i asigura scutirea de pedeapsa. Solomon a decretat ca Adonia va fi crutat daca va fi gasit vrednic, dar ca va fi pedepsit daca va fi prins in viitor ca a comis o noua fapta rea, dupa care l-a trimis pe Adonia acasa.

C. Ultimele instructiuni pe care i le da David lui Solomon (2:1-11)

Daca David in exil Il intruchipeaza pe Cristos In respingerea Sa din timpul actualei epoci a harului, atunci Solomon Il intruchipeaza ca Rege care va domni In slava Sa,

În Mileniu. Când va reveni ca sS-si sta-bileasca imparatia, primul Sau act va fi dis-trugerea dusmanilor Sai si epurarea Împaratiei Sale de tot ce ofenseaza. Vedem o Intruchipare a acestei actiuni în capitolul 2.

Cu puțin timp Înainte de a muri, David i-a dat o instructiune solemnă lui Solomon, Indemnându-l să fie ascultător de Domnul și Îndrumându-l să ia măsurile ce se cuvin cu privire la anumiți oameni: despre Ioab i s-a spus că acesta trebuie să moară pentru asasinarea lui Abner și a lui Amasa. Apoi fata de fiii lui Barzilai va trebui să se poarte cu bunătate, din pricina bunătății tatălui lor fata de David când acesta fugea de Absalom. Iar Șimei va trebui, În cele din urmă, să moară pentru că l-a blestemat pe David, dar de amanunte se va ocupa Solomon. Sintagma: **„a varsat sangele războiului pe timp de pace”** (v. 5b) este redată în NTV astfel: „varsând sangele lor în timp de pace ca și în timpul bataliei.”

Dupa o domnie de patruzeci de ani, David a murit, fiind îngropat la Ierusalim

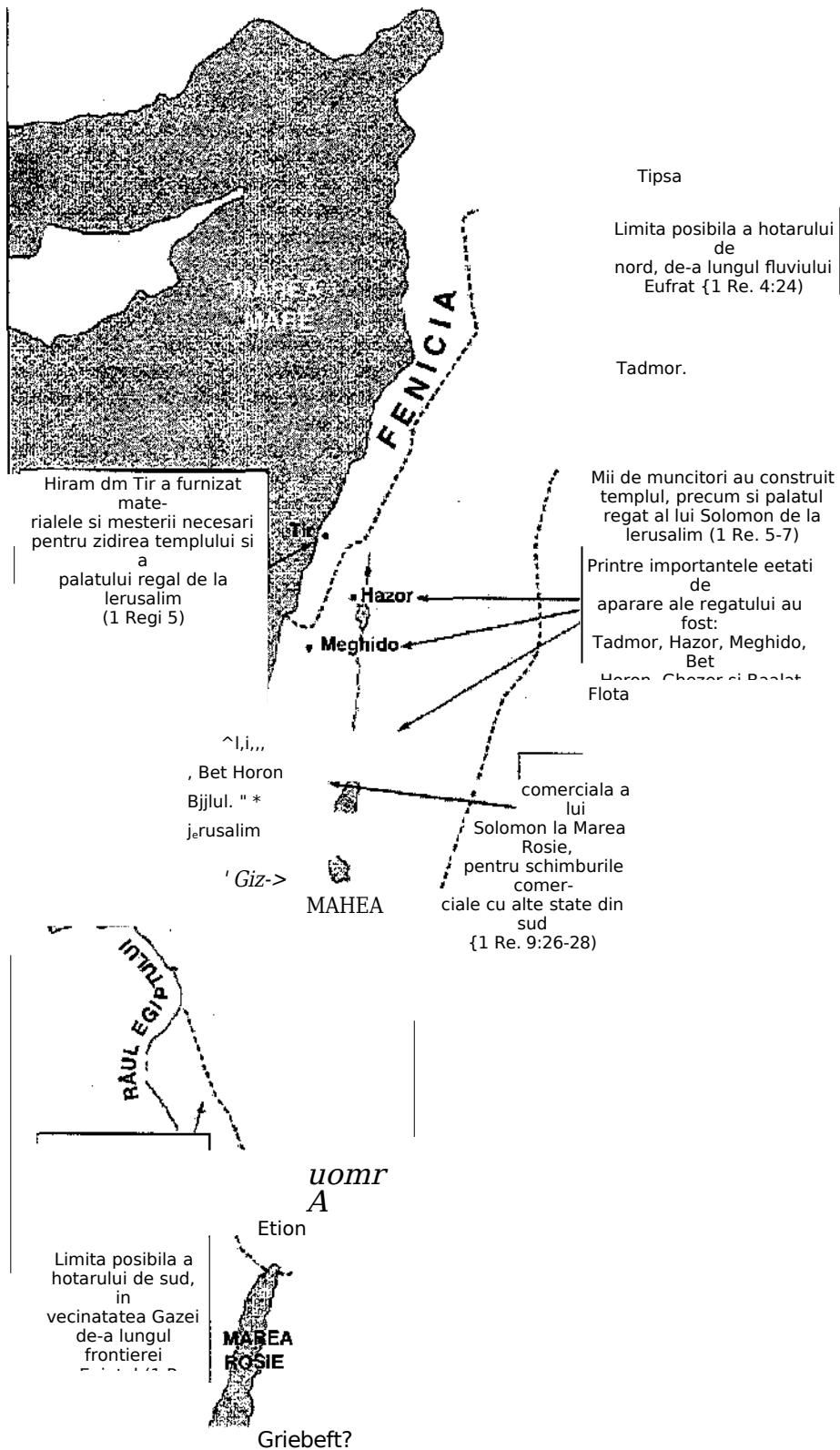
H. DOMNIA DE AUR A REGEIUI

SOLOMON (2:12-11:43) A. Epurarea opozitiei de catre Solomon (2:12-46)

2:12-25 Solomon s-a asezat pe tronul tatălui sau David, regatul sau fiind puternic consolidat. Adonia s-a malinit pentru că i se refuzase tronul, desi a trebuit să recunoasca că i se cuvenea lui Solomon, prin voia lui Dumnezeu (v. 15b). Nu se știe dacă din nepricepere, sau în mod insidios, el i-a solicitat lui Solomon, prin intermediul Batsebei, ca Abisag, bonă lui David, sS-i fie dată de soție. Solomon a privit această solicitare ca pe un preludiu la cererea de a i se da chiar imparatia, drept care i-a ordonat lui Benaia să-l execute pe Adonia.

2:26-34 De asemenea, regele l-a exclus pe Abiatar de la preotie, negresit pentru faptul că Îl susținuse pe Adonia în complotul sau esuat. Aceasta a împlinit parțial judecata lui Dumnezeu

asupra casei lui Eli (vezi 1 Sam. 2:31-35). Când Ioab a aflat despre excluderea lui Abiatar, a căutat imediat scăpare la coarnele altarului. Benaia i-a poruncit să plece de la altar, dar Ioab a refuzat, exprimându-și determinarea

Imperiul lui Solomon: cele douasprezece districte

de a muri acolo. Benaia 1-a executat rapid, ordonand sa fie Tngropat Tn casa sa din pustiu. In sfarsit erau razbunate moartea lui Abner si cea a lui Amasa. Aftarul lui Dumnezeu nu oferea protectie nici unei persoane care calca legea lui Dumnezeu.

2:35 Benaia a fost numit apoi in functia de comandant al armatei iar ladoc a prelu- ■ at functia de preot detinuta anterior de Abiatar. Benaia tl slujise pe David Tnca din zilele lui Saul. A fost un on de mare curaj si capitanul garzii personale a lui David (2 Sam. 20:23). Curajul s5u nemfricat a fost depart doar de loialitatea sa neclintita fata de casa lui David. Curajul sj loialitatea ar trebui sS-i caracterizeze de asemenea pe cei care tl slujesc pe Fiul mai mare al lui David, Domnul Isus Cristos.

2:36-46 Solomon nu a ordonat imediat executarea lui Œimei. Mai degraba, 1-a pus pe acesta sub un gen de arest la domiciliu, inlerzicaridu-i sa paraseascS cetatea. Dupa trei ani, SJmei a plecat din Ierusalim, in c&utarea a doi sclavi ce evadasera sr se stabiliser! Tn Gat. Numai ca procedand astfel Œimei a Tncalcat juramantul pe care Tl obligase Solomon sa-1 rosteasca anterior, dovedind ca nu era mai credincios fata de Solomon decat fusese fata de David. Cand s-a intors acasa, regele i-a poruncit lui Benaia sa-1 omoare.

Astfel Solomon s>aconsolidatimparatia prin eliminarea agresiva a tuturor celor ale caror inimi nu erau alaturi de el. Ce a urmat a fost o domnie a pacii. Crestinul va cunoaŒte pacea lui Dumnezeu Tn masura Tn care va elimina din viata sa lucrurile care se opun domniei lui Cristos dinauntru.

B. Intelepciunea lui Solomon (cap. 3)

3:1 Solomon s-a casatorit cu fica Faraonului care conducea pe vremea aceea Egiptul. Casatoria aceasta ar putea fi inter-pretata ca un gest de Tncredere din partea lui Solomon Tn eficacitatea aliantelor politice.

Dar aceasta casnicie, desi avea valoarea sa pe plan politic, s-a dovedit dezastruoasa pe plan spiritual si, bineTnteles, a fost contrara legii poporului lui Dumnezeu. Din acest moment haremul lui Solomon a crescut, pana cand a ajuns sa cuprinda sute de femei straine. SJ'astfel Solomon a stabilit relatii

politice cu multe puteri straine, dar s-a instrainat de Domnul (11:1-8).

3:2-4 **tnaltimele** din aceste versete erau locuri Tn care oamenii se Tnchinau Domnului. Insa si aici gasim o Tndepartare de la lege, caci Dumnezeu randuise ca oamenii sa I se inchine doar Tn locurile sta-bilite de El. Totusi neconcordanta este scuzata, pe motiv ca nu exista o casa ofi-ciala de Tnchinaciune, Tntrucat S/ilo fusese distrus de filistenii cam prin anul 1050 T.Cr., cand a fost luat chivotul (1 Sam. 4). Ulterior, dupa ce a fost construit templul, oamenii au continuat sa se Tnchine de pe Tnal^imi, dar nu lui Dumnezeu, ci idolilor. De?i chivotul se afla deja la Ierusalim, cor-tul era la Gibeon (1 Cro. 21:29), la circa 10 km departare. Acolo a adus regele o mie de ardori-de-tot, probabil la inceputul domniei sale.

3:5-15 Dumnezeu i S-a aratat lui Solomon la Gibeon (Gabaon), Tntreban-du-1 care Ti este dorin|a suprema. Regele a cerut o inima priceputa ca sa poata face fata dificilei sarcini de a judeca si guverna poporul Israel. Cererea a placut Domnului. care i-a dat lui Solomon ce a cerut, Tmpre-una cu bogatii si onoare, precum viata Tndelungata, numai s& umble el Tn ascultare de Domnul. Astazi Dumnezeu ofera tuturor darul eel mai mare pe care l-ar putea cere cineva: pe Domnul Isus Cristos, „Tn care sunt ascunse toate comorile tntelep-ciunii si cuno?tintei" (Col. 2.3).

3:16-28 Restul capitolului 3 ne prezinta o ilustrare a intelepciunii regelui. Doua prostituate s-au certat pentru a stabili care din ele este mama copilului ramas Tn viata, dupa ce copilul uneia dintre ele murise strivit de mama sa. Cand Solomon a poruncit sa fie taiat cu sabia copilul Tn doua _parti egale, mama adevarata' a pruncului ?i-a exprimat dorinta ca acesta sa fie crutat, chiar daca ea nu va avea parte de el, pe cand celeilalte femei nu i-a pasat, zicand: „Sa nu fie nici al meu, nici al tau; taiati-1!" Intelepciunea etalata de Solomon Tn acest incident a ajuns la urechile

Tntregului Israel, care s-a temut si l-a respectat pe rege.

C. Administratorii lui Solomon (4:1-19)

4:1-6 Versetele acestea'ne prezinta lista

slujbasilor de rang Tnalt de la curtea lui Solomon, echivalentul unui cabinet din vre-mea noastra: Azaria, nepotul lui Tadoc, care se pare ca i-a succedat in functia de mare preot; Elihoref si Ahia, secretari de stat; Iosafat, arhivarul sau cronicaru); Benaia, comandatul ostirii; Xadoc si Abiatar, pre-otii; Azaria, mai mare peste administratori; Zabud, prietenul lui Solomon; Ahisar, mai mare peste palat. Adoniram, mai mare peste taxe (forta de muncS). Numele „**Abiatar**” din versetul 4 ne prezinta o problema, daca este acelasi cu omul pe care 1-a demis Solomon in 2:27. Poate ca a fost destituit dupS aceasta perioada. Sau poate ca si-a pSstrat titlul de preot, fara sa-si mai exercite atributiile preotesti. S-ar putea totusi s& fi fost un alt Abiatar (vezi 2 Sam. '8:15-18). Matthew Poole comenteaza:

Unii spun ca aici sunt mentionati toti slujbasii de frunte ai lui Solomon, atSt cei care erau ia data aceea Tn functie, cSt si cei ce slujisera anterior 51 cei ce au venit dupa aceea, ei deducSnd acest lucru din versetele 11 si 15, unde sunt mentionati doi oameni care s-au cSsatorit cu douii din ficele lui Solomon, de?i acest lucru s-a petrecut muk mai tarziu decat momentul descris acum.²

4:7-19 Solomon a Tmpartit ieritoriul Israelului Tn douasprezece sectiuni, punand cate un guvernator peste fiecare din ele, care sa strSnga alimentele pentru populate. Fiecare district tentorial, Tn frunte cu siujbasul sau, avea datoria de a furniza curtii proviziile necesare timp de 0 luna din an. Iuda nu este mentionata.

D. Solomon in toata splendoarea sa

(4:20-34)

4:20, 21 Sub Solomon regatul se Tntin-

dea pana la fluviul Eufrat, pana Tn tara fi-listenilor si pana la frontiera cu Egiptul (v. 21, 24). O mare parte a acestui teritoriu era formata din regate care plateau tribut lui Solomon, nefiind considerate parte din Israel. Prin urmare, regatul lui Solomon nu a constituit Tmplinirea deplina a legaman-tuiui Palestinian

(Gen. 15:18-21).

4:22-28 In continuare este descrisS splendoarea domniei lui Solomon: vastele sale provizii de alimente, miile de cai etc. Dar sa nu uitam cS pentru a putea Tntretine

acest huzur nemaipomenit, oamenii de rand trebuiau sa munceasca din greu⁷ platind impozite grele. De asemenea sa nu uitam ca numarul mare de cai strsi de Solomon a constituit 0 Tncalcare a poruncii lui Dumnezeu (Deut. 17:16). (Cu privire ia aparenta contradictie dintre versetul 26 de aici si 2 Cro. 9:25, vezi notele pertinente de la acel capitol.)

4:29-34 Intelepciunea regelui este mentionata din nou. Solomon i-a Tntrecut pe toti Tn intelepciune. Inteleptii mentionati Tn versetul 31 erau fiii lui Zerah (1 Cro. 2:6), Mahol (*dansator*) fiind pur si simplu un apelativ. Etan a fost autorul Psalmului 89, Heman a scris Psalmul 88. Nu stim nimic despre ceilalti oameni. Solomon a rostit trei.mii de proverbe, dintre care doar 0 parte s-au pastrat Tn cartea Proverbe. Num&rul cantecelor compuse de el s-a ridi-cat la 0 mie cinci, eel mai lYumos fiind Cantarea Cantarilor. Din versetul 33 reiese ca vastele sale cunostinte din diverse discipline i-au permis sa aplice Tnvataminte din naturS Tn prezentarea Tntelepciunii sale. Oameni de departe veneau sa-l asculte.

E. Templul lui Solomon (cap. 5-7)

1. Acordul incheiat de Solomon cu regele

Hiram (cap. 5)

5:1-12 Hiram, era regele neevreu ai Tirului, calitate care Ti conferea controlul asupra vastelor resurse de lemn din Liban. Fusese prieten cu David si acum dorea saVs! arate aceeaasi prietenie fata de Solomon. Prin urmare s-a decis ca el sa-i furnizeze lui Solomon lemnul pentruxon-struirea unui templu ai Domnului. Solomon trimitea Iucratori Tn Liban, la nord de. Israel, care sa lucrezc la exploatarile forestiere. Bustenii erau trans-portati pana la Marea Mediteranii, de unde sub forma de plute ajungeau Tn portul lopa, urmand ca de acolo sa fie carati pana la Ierusalim. Ca plata pentru cheresteaua furnizatS, Solomon Ti asigura casei lui Hiram alimentele necesare an de an.

5:13-18 Pentru a obtine bratele de munca necesare pentru 0 operatic de asemenea amployare

cum era taierea copacilor, Solomon a Tnrolat la corvoada treizeci de mii de barbati din Israel, ceran-

du-le sa se duca in Liban In schimburi de cate zece mii pe luna. Pe langa oamenii acestia, regele mai avea optzeci de mii de sclavi canaaniti (Ghebaliti) care lucrau Tn carierele de piatra din Israel, pregatind pia-tra pentru templu (cf. v. 15; 2 Cro. 2;17, 18). De asemenea avea saptezeci de mii care carau poveri.

Masivele operatiuni de constructie ale lui Solomon presupuneau folosirea din plin a muncii sclavilor (cf. 9:15-22). Dar chiar si atunci bratele de munca s-au dovedit insuficiente, Solomon fund nevoit sa inroleze Tn aceste munci pe israelitii nativi (probabil nu si pe cei din tribul lui Iuda), dar nu ca sclavi, ci ca muncitori obli-gati sa participe la aceastS corvoada. Israelitii, Tnzestrati cu ascutitul lor simt de independents, si-au exprimat resentimentele energice fata de aceasta obligativitate, Tntreaga chestiune ducand la acute dezbinari Tn cadrul imparatiei (12:4). Cat de necesar este sa avem Tntelepciune divina in toate chestiunile si sa nu trecem cu brutalitate peste sensibilitatile si bunastarea altora! (*Daily Notes of the Scripture Union*).

(Vezi notele pe marginea problemelor, in comentariul asupra textului 2 Cronici, unde este oferita o explicatie a dis-crepantelor numerice intre aceste doua capitole.)

2. Descrierea si construirea templului

(cap. 6)

6:1 In versetul 1, se spune ca lucrarea de zidire a templului a inceput la 480 de ani dupa iesirea din Egipt. Daca Solomon a inceput sa construiasca in 967/66 T.Cr., atunci anul exodului a fost 1446/47 i.Cr. Totusj datele acestea nu pot fi stabilite cu precizie. Exista multe puncte de vedere divergente intre carturari pe aceasta tema, dar 1446 i.Cr. este foarte aproape de data timpurie a exodului.

6:2-6 Detaliile privitoare la planul templului, prezentate in capitolul 6, au uneori un caracter tehnic de mare complexitate, cititorului fiindu-i greu sa-si formeze o imagine exacta a edificiului. Dar in mare stim ca

templul a fost construit dupa urmatoarii parametri: Lungimea de 90 de picioare (27 metri), latimea de 30 de picioare (9 metri) si inaltimea de 45 de picioare (respectiv 13,7 metri). Templul

era impartit in doua incaperi. Prima era sanctuarul (sfantul lacas), cu dimensiunile de 60 de picioare lungime, 30 de picioare latime si 45 de picioare inaltime (v. 2, 17). Ferestrele prevazute cu zabrele, situate probabil in partea superioara a zidului, asigurau lumina templului si gurile de aerisire (v. 4). A doua camera era sanctuarul dinauntru, de 30 de picioare lungime, 30 picioare latime si 30 de picioare inaltime. Pridvorul adauga inca 30 de picioare la lungimea templului in partea de est sau in fata, fiind ridicat cu 15 picioare deasupra terenului. In partea de nord, vest si sud erau trei nivele de camere pentru preoti. Acestea inconjurau zidurile templului, dar nu facea parte integranta din el.

6:7-10 Tot lemnul si piatra pentru templu au fost prelucrate conform specifica-tiilor exacte la cariera de piatra, fiind apoi transportate la Ierusalim unde erau asam-blate element cu element fara sa se recurga la scule de fier (v. 7). Astfel templul a fost ridicat in tacere, exact asa cum este inaltat astazi templul viu al lui Dumnezeu. Versetele 8 si 10 descriu intrarea in camerele laterale si inaltimea fiecarui cat (7,5 picioare). Versetul 9 descrie acoperisul si intrarea in templu.

6:11-22 Cuvantul Domnului a venit cu mult har la Solomon in timpul constructiei, promitandu-i confirmarea legamantului davidic si faptul ca Dumnezeu va locui in templu printre copiii lui Israel, daca regele va fi ascultator (v. 11-13). Interiorul edificiului era captusit cu scanduri de cedru, imbracate in aur curat. Nici o piatra nu putea fi vazuta. Pietrele, taiate cu atata maiestrie si precizie, nu puteau fi vazute deloc. Spurgeon face o aplicatie spirituala pe aceasta tema:

Pana si pietrele de temelie nu erau aspre si brute, ci cioplite atent si de mare pret. Dumnezeu pretinde ca tot ce se face pentru El sa fie facut bine. Lui nu-i pasa atat de mult de ceea ce place ochiului omenesc, pe cat Dumnezeu doreste desfatarea si fmmusetatea acelor pietre vii din templul Sau spiritual, care sunt ascunse de privirile observatorilor.³

6:23-28 De o parte si de alta a

chivotu-lui, in sanctuarul dinauntru, erau doi heru-

vimi sculptati, poleiti cu aur. Aripile lor intinse faceau atingere in varful lor. Acestia nu sunt identici cu heruvimii de pe scaunul tndurarii (Ex. 25:18; 37:9).

6:29, 30 in tot templul nu se vedea decat aur.

6:31-35 Usile rabatabile ce conduceau la sanctuarul interior sunt descrise in ver-setele 31 si 32. Camerele erau despartite de asemenea de o catapeteasma care acoperea partea din interior a usilor sanctuarului dinauntru - 2 Cro. 3:14. Usile principale care conduceau in sanctuar sunt descrise in versetele 33-35.

6:36 In fata templului se afla curtea interioara a preotilor. Exista un zid scund intre ea si curtea exterioara. Acest zid era alcatuit din trei randuri de piatra cioplita si un rand de grinzi de cedru.

In curtea interioara se afla un altar urias de bronz pentru jertfe, un lighean urias folosit de preoti pentru curatire si zece lighene mai mici (cap. 7). Curtea exterioara era destinata poporului Israel.

6:37, 38 Constructia templului a inceput in anul al patrulea al domniei lui Solomon si a fost terminata sapte ani mai tarziu.

3. Construirea celorlalte cladiri (7:1-12) 7:1 Firul narativ ne prezinta in continuare construirea casei lui Solomon si a celorlalte cladiri regale, incluse in curtea mare.

Construirea casei lui Solomon sau a paiatului regal a durat treisprezece ani. El a fost amplasat in partea de sud-est a templului, in afara zidului curtii interioare. Unii cred ca faptul ca a durat cu sase ani mai mult pentru construirea paiatului decat a templului ar sugera o mai mare preocu-pare din partea lui Solomon pentru sine decat pentru slava lui Dumnezeu. Pe de alta parte, poate ca zidirea templului a durat doar sapte ani din pricina r^vnei lui Solomon ca Dumnezeu sa aiba un loc al Sau si, prin urmare, miile de muncitori ai sai au ridicat „un templu sfant" (pentru Domnul)

intr-un ritm mult mai rapid.

7:2-12 Casa Padurii din Liban (v. 2-5) se afla in portiunea de sud a curtii mari. Trasatura ei principals consta in numarul mare de stSlpi de cedru din interiorul ei. Poate de aceea a primit denumirea aceasta

neobisnuita. Nu stim precis care era functia acestui edificiu, dar deducem de la 1 Regi 10:17 ca era o casa a armelor. In imediata vecinatate a Casei Padurii Libanului, la nord, se afla Pridvorul Coloanelor (v. 6). Era probabil intrarea in Sala Judecatii si sala tronului (v. 7). Lipit de palatul regal se afla casa ficei lui Faraon, unde se presupune ca se afla si haremul regal (v. 8). Toate cladirile erau din blocuri costisitoare de piatra taiate la dimensiune. De asemenea, zidul din jurul curtii mari era alcatuit din trei randuri de blocuri de piatra acoperite cu grinzi de cedru.

O alta perspectiva a acestor versete vede Casa Padurii din Liban, Sala Stalpilor si Sala Tronului (Sala Judecatii) ca facand parte din palat. Sala creata pentru fiica lui Faraon era lipita de resedinta regala.

4. Mobilierul templului (7:13-51)

7:13, 14 Hiram de aici (ortografiat Hiram in Evrei si in KJV) nu trebuie confundat cu regele Tirului, cu acelasi nume. Personajul de aici era un meşter cu descendenţa evreiască ce locuia in Tir.

7:15-22 In continuare sunt descrisi cei doi stalpi uriasi de bronz care stateau la intrarea in templu. Unul se numea Iachin (El va stabili) celalalt Boaz (in El este tarie). In varful fiecarui stalp era un capitel frumos lucrat. Desi detaliile fizice ale acestor stalpi sunt date in textul biblic, nu ni se spune care a fost semnificatia spirituala ce statea in spatele lor. Cineva a remarcat ca stalpii din templul viu al lui Dumnezeu din zilele noastre sunt credinciosii cu un caracter sfant (Gal. 2:9). Textul de la Apocalipsa 3:12 este promisiunea lui Dumnezeu ca cei care vor birui vor fi facuti stalpi in templul Sau ceresc pentru toata vesnicia.

7:23-26 Marea de bronz turnat era un lighean urias amplasat in curtea interioara. Sau un bazin foarte mare, sustinut de boi de bronz si situat intre templu si altar, dar catre sud (2 Cro. 4:10). Ea asigura apa cu care sa-si spele preotii mainile si

picioarele.

7:27-39 Pe langa ligheanul mare mai erau zece lighene mai mici, sustinute de carucioare cu patru roti sau stativ. Nu se spune nimic despre altarul de bronz decSt

cSnd ajungem la 8:64, desi si acesta se afla in curtea interioara.

7:40-47 Hurarn a supravegheat constru-irea tuturor pieselor din bronz lustruit ce se foloseau ia templu, inclusiv caldarile, lopetile si oalele din templul propriu-zis. Articolele din bronz au fost turnate in matrite de lut, intr-o maniera similara cu tehnica din zilele noastre (v. 46).

7:48-50 Mobiliierul si toate uneltele din templul sfint au cuprins si altarul de aur al tamaierii, masa de aur, cele zece mese aurite cu painea punerii inainte (2 Cro. 4:8), cele zece sfesnice de aur curat si toate sculele de aur.

7:51 David facuse din timp pregatiri minutioase pentru templul caruia nu i s-a permis sa-l construiasca. Solomon a adus aceste comori in templu pentru a putea fi folosite si pastrate in siguranta.

Diferentele dintre acest capitol si 2 Cronici 2—4 sunt discutate in notele asupra cartii 2 Cronici.

F. Dedicarea tempfului (cap. 8)

8:1-5 Odata terminat templul, pasul urmator a fost sa se aduca chivotul lega-mantului dintr-un sector al Ierusalimului cunoscut sub denumirea de Cetatea lui David sau Sion in templul de pe muntele Moria. Acest lucru s-a petrecut la aproape un an dupa terminarea lucrarilor de construct (cf. v. 2 cu 1 Rcgi 6:37, 38).

Cu putin timp inainte de Sarbatoarea Corturilor a avut loc o sarbatoare nationala si chivotul, cortul si ustensilele sfinte au fost aduse in templu de preoti si leviti. Apoi au fost aduse ca jertfa multe oi si multi boi.

8:6-9 Chivotul a fost asezat in Locul Preasfant. Inl-o privinta pe care n-o intelegem, capetele dragilor se puteau vedea din locul sfant, dar nu puteau fi vazute de afara, de pe pridvor. Drugii nu au fost scoși, asa cum se spune In versiunea KJV (v. 8). In aceasta perioada singurele lucruri care se mai gaseau in

chivot erau cele doua table de piatra cu cele Zece Porunci. Nu ni se spune ce s-a intamplat cu vasul cu mana sau cu toiagul lui Aaron care a inflorit (Ev. 9:4).

8:10, 11 De indata ce chivoml (care il intruchipeaza pe Cristos) a primit locul ce i se cuvenea, norul de slava, semnificand

Prezenta diving a umplut templul. Preoui nu au putut sa-si indeplineasca atributiile din pricina faptului c5 slava Domnului a umplut templul.

8:12,13 Cand s-a terminat totul, Solomon I s-a adresat Domnului. Dumnezeu spusese ca El va locui inintuneric dens. Acum Solomon I-a zidit o casa stralucita, cu Locul preasfant in care nu exista nici o sursa de lumina decat slava lui Dumnezeu insu^i.

Cu obisnuitul sau spirit patrunez, Matthew Henry comenteazS:

El S-a aratat gata sa asculte rugaciunea pe care se pregatea s-o facS Solomon. Dar nu numai atat, ci El chiar si-a stabilit re?edinta in aceasta casa, pentru ca Eoti oamenii rugativi sa fie incu-rajati sa-I prezinte cererile lor. Dar slava lui Dumnezeu a ap5rut intr-un nor, un nor intunecat, care semnifica: (1) intunericul acelei dispensatii in compai'atie cu lumina evangheliciei, prin care, cu fata deschisS, noi privim, ca intr-o oglinda, slava Domnului. (2) intunericul actualei noastre stari in comparatie cu clipa in care Il vom vedea pe Dumnezet: si vom fi umpluti de bucuria cerului, cand se va dezvaii slava divina. Acum nu vedem decat ceea ce nu este El, dar atunci Il vom vedea asa cum este.⁴

8:14-21 In condnuare regele s-a indrep-tat spre popor ca sa-l binecuvanteze. El a relevat implinirea promisiunii pe care i-a facut-o Dumnezeu lui David cu privire la templu si si-a exprimat satisfactia ca chivotul legamantului avea acum un loc binestabilit.

8:22-26 Rugaciunea de dedicare este consemnata in versetele 22-53. Dupace a prearnarit pe Dumnezeu pentru c& si-a tinut legamaintul incheiat cu David cu privire la templu, L-a rugat pe Domnul s& implineasca un alt legamant pe care l-a incheiat cu David - promisiunea ca nu va inceta sa* existe un urmas al lui David care sa ocupe trohul Israelului.

8:27-30 Deși Solomon si-a dat seama ca nici un templu de pe pamșnt nu e adecvat sa-L poatS

cuprinde pe Dumnezeu eel Atotputernic, totusi el s-a rugat ca Domnul sa recunoascS acest templu si ca ori de cate ori el sau vreunul din poporul Israel I se va adresa lui Dumnezeu acolo, El sa auda s,i sa ierte.

8:31-53 Apoi regele a enumerat cazuri concrete în care era deosebita nevoie de răspunsul Domnului.

1. În procese în care se faceau jurăminte, probabil pentru faptul că nu existau probe concrete, Dumnezeu era rugat să pedepsească pe vinovat și să răscuplatească pe cel nevinovat (v. 31, 32).

1. Când armata lui Israel va avea parte de înfrângere din pricina păcatului, Dumnezeu era rugat să ierte și să-i readucă pe israeliti în țară, după ce s-au marturisit păcatul (v. 33, 34).

1. În vremuri de secetă, Dumnezeu era rugat să trimită ploaie când oamenii se vor fi smerit înaintea Lui cu pocăință (v. 35, 36).

1. Dacă foametea, ciuma, rugina, nădușă, lacustele și omizile sau orice altă calamitate ar cădea peste ei, Dumnezeu era rugat să onoreze rugăciunile făcute către El, cu fața spre templu, și să ierte țara (v. 27-40).

1. Dacă un străin (neevreu), care s-a convertit la iudaism, se va ruga lui Dumnezeu, atunci Dumnezeu este rugat să răspundă la rugăciunea unui atare prozelit (v. 41-43).

1. Rugăciunile pentru ca să li se dea izbândă în luptă au fost anticipate de Solomon, el rugându-l pe Domnul să ia aminte la asemenea cereri (v. 44, 45).

1. Vorbind în termeni profetici, Solomon a prevăzut apoi timpul când Israel ar putea fi dus în captivitate din pricina păcatului. El l-a rugat pe Domnul să asculte rugăciunea de pocăință și să-i facă pe asupritori să se poarte cu îndurare față de ei. Oare nu erau israelitii poporul Saur, pe care El l-a izbăvit din Egipt? Versetele acestea și-au gasit împlinirea în captivitatea babiloniană și mai târziu în repatrierea ce a urmat sub decretul lui Cyrus (v. 46-53).

8:54-61 După ce s-a rugat lui Dumnezeu, Solomon a binecuvântat poporul, făcând o cerere fierbinte ca să aibă parte de prezența lui Dumnezeu și să fie învredniți și să rămână credincioși și să fie martorii Săi printre națiunile pământului.

Benedictia lui Solomon, ca de altfel întreaga lui rugăciune, denotă o imensă apreciere a marilor adevăruri spirituale: *I. Dumnezeu este "întotdeauna demn de "încredere".* „Nici un cuvânt nu a rămas

neimplinit" (56) - Ce marturie! 2. *Trecutul este chezia viitorului* (57). IntincSt Dumnezeu nu se schimba {cf. Ev. 13:8}, putem sa ne bizuim pe faptul ca" a?a cum S-a aratat El pe sine a fi in tre-cut asa va fi El fa(5 de noi in prezent \$i in viitor (cf.los. 1:5). 3. *Omul are nevoie de Dumnezeu in viafa de ucenicie* (58), adevSr pe care Ieremia 1-a cunoscut si pentru care a dat seama (vezi Ier. 10:23; 17:9). Chiar imboldul vointei libere a omului provine tot de la Dumnezeu - ceea ce trebuie sa fie unul din cele mai man paradoxuri! Comparafi activitatea Duhului Sfaut Tn Ioan 16:8-11. 4. *Noi avem trebuinta infiecare zi de ajutorul lui Dumnezeu* („cum va cere fiecare zi," 59). Si asta pentru cS El nici nu dormiteazS, nici nu doarme (Ps. 121:4)! 5. *Grija manifestata de Dumnezeu pentru copiii Sai nu are niciodata scopul de a le oferi satisfactie egoista, ci se arata pentru ca alfi sapoatd ajunge sa-L cunoasedpe El* (60). 6. Avand in vedere toate acestea, *mai este posibil sa nu-I acorddm Lui loialitatea fi ascultarea noastra absotuta* (61)? {*Daily Notes of the Scripture Union*)

Rug&ciunea aceasta e consemnata ?i Ia 2 Cronici 6 (vezi notele aferente), cu urmatoarele deosebiri: La 2 Cronici Solomon ?i-a Tncheiat rugaciunea cu trei cereri (2 Cro. 6:40-42), pe care textul din 1 Regi le omite; la 1 Regi Solomon a binecuvantat poporul (v. 54-61), dar 2 Cronici nu mentioneazS acest lucru.

8:62-65 Din numeroasele animale care au fost jertfite, unele au fost Tntrebuintate ca hrana pentru multimea mare de oameni care s-a stnins (v. 65). IntrucSt altarul de bronz nu era suficient de TncapStor pentru a primi toate arderile-de-tot, Solomon a consacrat un loc Tn mijlocul cur^ii unde au putut fi aduse Domnului celelalte ofrande. Aceastl mareata celebrare a fost marcata de bucurie, Tnchinaciune \$i multumiri aduse Domnului. Dintre miile de animale Tnjunghiate, nici unul nu a fost adus ca jertfa pentru pacat sau pentru faradelege.

tn acest timp Solomon a tinut Sarba-toarea Corturilor, Tmpreunii cu israelitii, unii dintre ei venind de departe din nord, de la intrarea Tn Hamat, Tn apropiere de teritoriul tribului Dan, si din sud, de la Paraul

Egiptului. SarbStoarea Dedicarii \$i Sarbatoarea Corturilor au durat Tmpreuna paisprezece zile.

8:66 Apoi israelitii s-au Tutors la case-le lor, plini de bucurie Tn inimile lor. 2 Cronici 7:9 spune ca s-a tinut o adunare solemnă Tn „ziua a opta,” pe cand versetul 66 spune ca oamenii au fost trimisi acasa in „ziua a opta.” John Haley armonizeaza aceste doua variante dupa cum urmeaza:

Sarbatoarea corturilor Tncepea Tn ziua a cinci-sprezecea a lunii ?i se sfar\$ea Tn ziua a douazeci si doua, Tncheindu-se cu o „convocare sfanta” Tn „ziua a opta” (Lev. 23:33-39), cand, la sfar\$itul ei, Solomon a trimis poporul acasa, aceasta trimitere intrand in vigoare a doua zi dimineata, adica in a douazeci \$i treia zi (2 Cro. 7:10).⁵

G. Faima lui Solomon (cap. 9,10)
1. Legamdtul sou de la Dumnezeu (9:1-9)

9:1-5 Dumnezeu a raspuns la rugaciune-nea lui Solomon, spunandu-i ca va accepta templul, considerandu-l o casa a Sa si ca va aseza numele Sau acolo pe veci. Desi templul lui Solomon nu mai exista de multa vreme, Dumnezeu Tnca va locui Tntr-un templu la Ierusalim, cand Se va Tntoarce Domnul Isus ca sa-Si stabileasca Tmparatia Sa mondiala. Intre timp, Dumnezeu locuieste Tn templul trupului credinciosului si al bisericii.

9:6-9 Cat despre familia lui Solomon, Dumnezeu a promis ca descendenti ai lui Solomon si ai fiilor sai vor sta Tntotdeauna pe tronul Israelului, daca vor asculta de Domnul. Dar daca se vor Tndeparta de Dumnezeul eel viu si vor cadea Tn idola-trie, atunci El ii va trimite Tn exil, va dis-truge templul si va face Israelul de ras si de pomina printre toate celelalte popoare [printre Neamuri]. Templul se va preface Tntr-un morman de ruine, uimindu-i pe cei ce vor vedea pustiirea sa.

2. Darurile pe care i le-a dat lui Hiram
(9:10-14)

In legatura cu acest paragraf, unii comentatori sunt de parere ca Solomon a luat cu Tmprumut de la Hiram suma de o suta douazeci de talanti de aur (v. 14) pen-tru finantarea cuprinzatorului sau

program edilitar \$i ca i-ar fi dat lui Hiram, drept gaj, douazeci de cetati din Galileea. Ajutorul pe care i l-a acordat Hiram anterior (v. 11a) l-a determinat pe Solomon sa lndrazneasca

sa-i solicite acest Tmprumut. Dar cand Hiram a vazut cetatile respective, a fost dezamagit, numindu-le „Tara Cabul” (**adica nesatisfacatoare, murdare sau gunoi**; textual: *bune de nimic*, text marginal NKJV). Din 2 Cronici 8:2 reiese ca Solomon ar fi rascumparat aceste cetati prin rambursarea datoriei.

3. Supufii sai sijertfele (9:15-25)

9:15-23 Versetele 15-22 ne ofera

o

relatare (iar nu „**motivul**” cum se spune Tn versiunile KJV si NKJV) cu privire la munca fortata utilizata de Solomon Tn pro-gramul sau edilitar. Hazor, Meghido si Ghezer erau trei cetati pe care Solomon le-a fortificat in scopul apararii. Hazor, si-tuata Tn nord, asigura apararea flancului de nord al Palestinei. Meghido era:

...o cetate importanta din centrul si nordul Palestinei, situata cu fata spre campia Esdra-elon, la intersec^a unor importante rute comer-ciale, avand rol cheie Tn asigurarea apararii Viii Iordanului (dinspre sud) si a Campiei Centrale (dinspre nord).⁶

Ghezer era situata la vest de Ierusalim pe ruta comerciala principala stabilind legatura Tntre interiorul tarii si regiunile de coasta ale Filistiei. Toti captivii neevrei din versetul 20 faceau parte din bratele de munca fortata. Copiii lui Israel nu intrau Tnsa Tn aceasta categorie, ei nefiind robi. Pentru buna desfasurare a lucrarii lui Solomon existau cinci sute cincizeci de supraveghetori.

9:24 „Mao” pe care 1-a constant Solomon a fost un gen de fortificatie a Ierusalimului, de care s-a ocupat dupa ce s-a Tnche-iat construirea palatului ficei lui Faraon.

9:25 Solomon a adus jertfe Domnului de trei ori pe an, Tn cadrul a trei sarbatori principale: Painea Nedospita, Saptamanile (Rusaliile) si Corturile (2 Cro. 8:13).

4. Flota sa (9:26-28)

Regele Solomon avea o flotla de corabii la Etion Gheber, port la Golful Aqaba, Tn apropiere de Elat. Impreuna cu corabiile acestea Hiram a trimis cativa servitori de-ai sai la Ofir (nu

se cunoaste locul exact - unii spun ca era Tn sudul Arabiei, unii Tn India iar altii sustin ca era Tn Africa).

Acestia i-au adus regelui Solomon patru sute douazeci de talanti de aur.

5. Vizitape care i-afdcut-o Regina din \$eba (10:1-13)

Scopul urmarit in capitolul 10 este eta-larea gloriei lui Solomon. De la vasele pentru baut la vasele pentru navigat, de la tronul de fildes la carele sculptate, Solomon avea tot ce-si putea dori inima omeneasca, in cantitati ametitoare. Regina din Seba, acea fiica a opulentei, a fost coplesita peste masura de intelepciune-nea lui Solomon si de splendoarea imparatiei sale. Acest lucru a Tmplinit promisiunea Domnului, care statea la baza a tot ce poseda Solomon (3:11-13).

Regina din \$eba (probabil Saba, din sudul peninsulei Arabia) a venit sa puna la incercare tntelepciunea lui Solomon, punandu-i intrebari dificile, la toate aces-tea Solomon raspunzand (v. 3a). C&nd a vazut ea stralucirea imparatiei sale, a tre-buit sa recunoasca faptul ca desi tot ce auzise despre Solomon era minunat, nu i se spusese nici pe jumătate. Regina din S/eba i-a dat regelui Solomon in dar aur si [abundenta.de](#) mirodenii. Apoi, dupa ce a primit ea insasi daruri din partea regelui Solomon, s-a intors in tara ei.

6. Bogatiile sale (10:14-29)

10:14, 15 Ajutorul acordat de Hiram . lui Solomon a constatat nu numai din aurul de Orfir, ci si din mari cantitati de lemn de santal si pietre pretioase. Solomon si-a etalat geniului si pe planul schimburilor comerciale.

10:16-22 Aurul era atat de raspandit, tncat Solomon l-a folosit chiar la con-fectiunarea unor scuturi pe care le-a atarnat in Casa Padurii din Liban. Tronul sau de fildes era acoperit cu aur curat. De o parte si de alta a tronului se afla cate un leu sculptat. De asemenea de o parte si de alta a celor sase trepte din fata tronului era cate un leu. Argintul era considerat in vremea lui Solomon drept un

metal de valoare relativ mica. Vasele comerciale ale lui Solomon aduceau nu doar aur si argint, ci si articole exotice de import cum ar fi fildes, maimute si pauni.⁷

10:23-25 Bogatiile si tntelepciunea lui

Solomon i-au adus o faima mondial! Din toate partile primea daruri de la admiratorii .care veneau in vizita.

10:26-29 Se aminteste in textul sacru ca Solomon a facut investitii uriase in cai si care de lupta. **Keveh**⁸ (din textul englez, n.tr.), insemnand probabil Cilicia, era vestita pentru caii sai. Solomon nu s-a multumit doar sa achizitioneze care si calareti, precum si caii pentru apararea tarii, ci i-a si exportat in alte tari.

Desi nu se mentioneaza aici, luxul si extravaganta care a marcat domnia lui Solomon au fost posibile doar printr-o fiscalitate excesiv de mare, ceea ce a dus ulterior la mari disensiuni in cadrul regatului (12:3-15).

„Fiscalitatea,” scrie J. R. Lumby, „trebuie sa fi fost zdrobitor de mare, asa incat toata splendoarea si luxul acesta oriental era gaunos pe dinauntru. Solomon a fost pentru evrei echivalentul lui Ludovic al paisprezecelea.”⁹

Aceasta acumulare de bogatii si cai a constituit o incalcare a Cuvantului lui Dumnezeu (Deut. 17:16, 17).

H. Esecurile lui Solomon si moartea sa

(cap. 11)

11:1-3 Deuteronom 17:17 Ti interzicea regelui Israelului sa se casatoreasca cu sotii pagane. Gradul in care Solomon a nesocotit aceasta porunca importanta este de-a dreptul socant. Consecinta a fost exact cea prezisa: Sotiile sale l-au abatut, facandu-l sa se dedea la idolatrie.

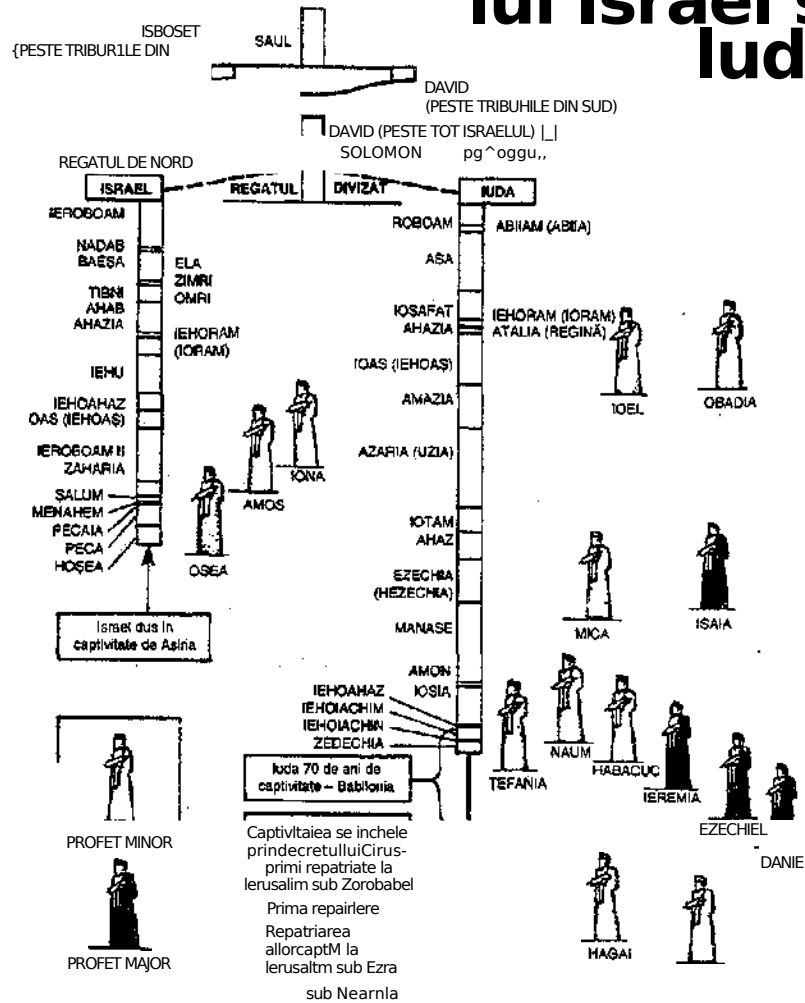
11:4-8 Versetul 4 insemna ca inima regelui David fusese cu totul a Domnului Dumnezeuului sau, in ce priveste pazirea sa de idolatrie, dar Solomon nu a pasit pe urmele tatalui sau in aceasta privinta. El a zidit altare idolatre pe Muntele Masli-nilor, m partea de est a Ierusalimului.

11:9-13 Dumnezeu i s-a aratat lui Solomon de doua ori pana acum - in Ghibeon (3:5) si in Ierusalim cu prilejul dedicarii templului (9:2). Acum Dum-

nezeu spune ca, din pricina idolatriei lui Solomon, regatul va fi smuls din mainile lui si dat unui din servitorii lui. Dar acest lucru nu se va intampla in timpul vietii lui Solomon, dupa cum nu toate triburile vor

Diagrams regiilor si profetilor

lui Israel si Iuda

CIRCA 400
i.Cr.

MALEAHI SFARSITUL ISTORIEI
VECHIULUI TESTAMENT

Regii si Profetii lui Israel si Iuda

1 Regi

331

fi indepartate din casa lui David. Un trib (Beniamin, Iuda ramanand de la sine mte-les - 12:23) va fi dat fiului lui Solomon.

11:14-22 In continuare sunt prezentati tret din adversarii lui Solomon. Primul a fost **Hadad**, un print edomit, care se refugiase in Egipt Cctnd Ioab a omorat toti edomitii de parte barbateasca. El a fost tratat omenos de Faracn, care i-a si dat-o de nevast\$ pe sora reginei Tahpenes. Cand a auzit Hadad ca David si Ioab au murit, a obtinut, cu greu, permisiunea lui Faraon sa revina in Edom. De acoio el. a Iansat operatiuni militare tmpotriva lui Solomon, atacand din sud.

11:23-25 Al doilea adversar. a fost **Rezon**, care scapase cu viata cand David i-a omorat pe cei din Zoba. El a devenit apoi li-derul unei bande de luptatori care atacau prin surprindere. Ulterior el a mfiintat un regat independent la Damasc. devenind o puter-nicS amenintare militara din nord pentru Solomon. Damasc purtasejugul lui Israel de cand David capturase aceasta cetate si stationase trupe acolo (2 Sam. 8:5, 6).

Pierderea .Damascului, principalul oras-stat al Siriei, a fost deosebit de mare, deoarece regatul Siriei s-a dovedit un tepus in coasta Israelului in veacurile urmatoare.

11:26-28 Al treilea adversar a fost **servitorul** mentionat de Dumnezeu in versetul 11: **leroboam fiul lui Nebat**. din tribul lui Efraim. **Solomon** Ti Tncredintase o functie de raspundere in construirea lui **Milo**. E de conceput c5 puterea primitS de leroboam a trezit in el dorinta de a domni peste Tntreg Israelul.

11:29-39 Intr-o zi leroboam s-a Tntalnit cu un profet pe nume Ahia. Pe cand cei doi era singuri pe camp, Ahia a apucat haina noua a lui leroboam si a sfa\$iat-o Tn douasprezece parti. Apoi i-a dat lui leroboam zece parti, ca

semn al faptului eft Dumnezeu Ti va darui stapanirea peste zece triburi ale Israelului. De asemenea i-a expli-cat ca un trib (Beniamin) va fi lasat fiului lui Solomon (Iuda fiind de la sine mjeles ca va apartine fiului lui Solomon - 12:23) ?i ca Tmparatia nu va fi divizata decat dupa moar-tea lui Solomon. Daca leroboam va asculla de Domnul, va avea asigurate binecu-vSntarea si ajutorul Domnului. Observati

limitele pe care le-a impus Dumnezeu asupra lui Ieroboam: el urma sa primeasca **zece triburi, nu intreaga imparatie**; el

urma sa preia puterea *abia dupa moartea lui Solomon*; Dumnezeu va asigura trainicia casei lui Ieroboam *numai daca* acesta va asculta de Domnul si-L va urma Intru totui.

11:40 Se pare ca Ieroboam s-a razvratit pe cand Solomon mai era In viala, drept care a fost nevoit sa fuga In Egipt ca sa scape de mania regelui. ramanand acolo pSna la moartea lui Solomon. In foe sa recunoasca pacatul sau si sa se pocaiasca, Solomon a Tncercat sa zadSrniceascS Cuv^ntul lui Dumnezeu prin tentativa de eliminare a lui Ieroboam. Dar orice luptS Tmpotriva lui Ieroboam era o dovada de nechibzuinla zadarnica. din start, deoarece acesta era de acum mostenitorul uns de Dumnezeu al triburilor din nord. Dupa cum Saul nu reusise m Tncercarea de a-l ucide pe succesorul s5u, David, tot asa Solomon nu a izbutit sa-l omoare pe Ieroboam.

Triburile peste care avea sa domneasca Ieroboam au fost urmatoarele: Ruben, Dan, Neftali. Gad, Aser, Isahar, Zabulon, Efrain, Manase si portiuni din triburile Levi si Simeon. Triburile peste care avea sa domneasca fiul lui Solomon erau: Iuda, Benjamin si portiuni din triburile Levi si Simeon. In cea mai mare parte, Levi (2 Cro. 11:33-16) si Simeon au fost loiale lui Iuda.

11:41 Cartea faptelor lui Solomon a fost probabil cronica oficialS a domniei sale, dar cu siguranta nu s-a Tnscris In textul sacru al Scripturii.

11:42, 43 Dupa o domnie de patruzeci de ani, Solomon a murit, fiind ingropat la Ierusalim. A fost urmat la tron de fiul sau Roboam. tnceputul lui Solomon a fost mai bun dec^t sfarsitul sau, de unde se vede c5 un start bun nu poate garanta ca si sfSrsitul va fi bun. Desi Solomon fusese Tnaltat pe culmile gloriei, el s-a cufundat apoi Intr-un abis de degradare morala si idolatrie.

O, daca ar fi practical regele ceeacepredicaseinEcIesiastul 12:13, 14:

Sa ascultam incheierea tuturor Tnvataturilor: Teme-te de Dumnezeu si pSzeste poruncile Lui. Aceasta este datoria oricarui om. Caci

Dumnezeu va aduce orice fapta la judecatii, impreuna cu orice lucru ascuns, fie bun, fie rau.

III. REGATUL DIVIZAT (cap. 12-22) A. Regele Roboam al regatului Iuda (12:1-24)

Roboam fiul lui Solomon a domnit in Iuda saptesprezece ani (931/30-913 T.Cr.; 1 Re. 12:20-24; 2 Cro. 11 si 12).

12:1-11 Roboam s-a dus la Sihem ca sa primeasca recunoasterea de rege. Cand a auzit ca Solomon a murit, Ieroboam a revenit din Egipt, ducandu-se si el, Tmpre-una cu Tntreaga adunare a barbatilor Israelului, la Sihem. Israelitii i-au dat un ultimatum lui Roboam - „**Acum tu usu-reaza aceasta aspra robie si jugul greu pe care tatal tau l-a pus peste noi. Si iti vom sluji.**” Pentru a putea Tntretine opulenta de stil oriental de la cuttea sa, Solomon a recurs la munca fortata, impunand impozite grele asupra poporului. Prin urmare, oamenii au spus, de fapt: „Redu impozitele cu care ne-a asuprit tatal tau, sj-ti vom sluji. Altminteri ne vom revolta.” Roboam a cerut trei zile timp de gandire, interval in care a consultat sfetnicii mai varstnici. Acestia l-au sfatuit sa se poarte cu omenie fata de oameni si sa le fie slujitor. Dar cand i-a Tntrebat pe sfetnicii sai tineri, acestia i-au dat un sfat diametral opus, spunand-i sa-i ameninte pe oameni cu obligatii *si mai apasatoare!* Intr-o privinta, degetul mic al lui Roboam avea sa fie mai gros decat mijlocul lui Solomon. Daca Solomon i-a batut cu bice, Roboam a fost sfatuit sa-i bata cu scorpioni (sau bice cu plnte ascutite).

12:12-20 Cand Ieroboam si adunarea Israelului au revenit a treia zi ca sa li se spuna ce a decis Ieroboam, au primit sfa-tul dat de tineri. Versetul 15 subliniazS ca acest curs al evenimentelor era de la Domnul, pentru ca El sa-și Tmplineasca cuvantul rostit prin Ahia si Ionit (11:30-39). in acest moment israelitii s-au rasculat Jmpotriva lui Roboam, desi unii

dintre ei mai locuiau pe teritoriul lui Iuda. Roboam l-a trimis pe Adoram, nesuferitul dregator ce raspundea de munca fortata, ca sa-i aduca tnapoi la supunere pe acesti israeliti din urma, dar ei l-au omorat cu pietre pe Adoram. Apoi poporul Israel l-a

facut pe Ieroboam rege. Desi se spune in versetul 20 ca numai tribul lui Iuda 1-a urmat pe Roboam, e important sa retinem ca Benjamin (v. 21), Simeon (Ios. 19:1b) si cea mai mare parte a tribului lui Levi *apartineau lui Iuda*.

12:21-24 Roboam si-a propus sa zadarniceasca acest lucru, declarand razboi impotriva Israelului, dar, Tn urma poruncii divine pe care a primit-o, a renuntat la acest plan. Daca anterior igno-rase sfatul batranilor, Roboam asculta acum de sfatul Domnului, crutand viala multor israeliti. Cuvantul Domnului este ce! care a decretat scindarea Tmparatiei si tot cuvantul Domnului a avut grija ca ea sa se faca fara varsare de sange.

Divizarea regatului

Istoria regatului divizat incepe aici si continua Tn 2 Regi. Ieroboam a domnit peste cele zece triburi din nord, cunoscute Tndeobste ca „Israel” iar Tn scrierile pro-fetilor sub denumirea de „Efraim.” Regatul acesta a avut o succesiune de *noua* dinastii si *toti* regii din cadrul lor au fost rai.

Roboam a domnit peste regatul de sud, cunoscut sub denumirea de „Iuda.” Regatul acesta a avut o *singura* dinastie.

Regii lui Israel și Iuda

Dtnaslia Israel	Dinastia Iuda
1 Ieroboam	1 Roboam
Nndab	Abinm (Abiia) Asa [bun]
2 Bae\$a	lehosafat [bun]
Ela	Iehoram
Zimri	Ahazia
4 Omri-Tibni	Atalia ~-
Ahab	Iehoa\$ (loas)
Ahazia	Amazia
Ioram	[bun]
(Iehoram)	Uzia
5 Iehu	(Azaria)
Iehoahaz	lotam [bun]
Ioa\$	Ahaz
(Iehoaj)	Ezechia [bun]
Ieroboam II	Manase
Zaharia	Amon
6 Salum	Iosia [bun]
7 Men ahem	Iehoahaz
Pecaia	(Salum)
8 Peca	Iehoiachi
	m
9 Hosea	Iehoiachin
	(Ieconia, Conia)
	Zedechia

Fiecare rege a fost un descendent al lui David. Prin acest regat este stabilit dreptul legal al lui Cristos la tronul lui David, prin filiera lui Iosif, tatăl Său vitreg (vezi genealogia de la Matei 1). Fizic El a fost un fiu al lui David prin Fecioara Maria, care a fost ea însăși o descendentă a fiului lui David, Natan (vezi genealogia de la Luca 3). Cățiva din acești regi au fost reformatori de marcă, deși cei mai mulți dintre ei au fost rai.

Istoria regatului divizat se poate împărți în patru etape. *Prima*, în care a existat o perioadă de conflict deschis, de la Ieroboam (1 Regi 12:1 până la Omri (1 Regi 16:28). *A doua*, când cele două regate s-au stabilizat, între ele existând o perioadă de destindere, de la Omri (1 Regi 16:29) la Iehu (2 Regi 9). *A treia fază*, de la Iehu la luarea în captivitate a Israelului de către Asiria (722 T.Cr.), a fost o perioadă de relativă independență (2 Regi 9-17). *În fine*, Iuda a rămas singurul regat supra-viețuitor, până când a fost dășă și ea în captivitate de către babilonieni în anul 586 T.Cr. (2 Regi 18-25).

Regatul Israel nu a mai revenit niciodată în țară ca națiune. Iuda a rămas în captivitate timp de șaptezeci de ani, după care, în diverse grupe, a revenit la Ierusalim în număr destul de mare, cum se arată în cartile Ezra și Neemia. Triburile din sud au devenit astfel iarăși o țară, sub stăpânirea Neamurilor, timp de circa 500 de ani înainte de nașterea lui Cristos.

La încheierea istoriei Vechiului Testament evreii din țară au fost supuși regelui Persiei. Ulterior Persia a fost cucerită de Grecia iar evreii au fost sub stăpânirea acestei puteri mondiale. În fine, grecii au fost subjugati de imperiul roman, acesta fiind imperiul aflat la putere când s-a făcut Domnul intrarea pe scena lumii.

În studierea regatului divizat, studentul da adesea peste aparente contradicții ce pot fi

explicate prin faptul că s-a recurs la metode diferite de calculare a duratei domniilor regilor Israelului și Iudei. Un alt fapt important de care trebuie să se țină seama este că adesea doi regi au domnit simultan, fiind coregenți pentru o perioadă. Întregul subiect al cronologiei regilor a fost tratat

expert si amanuntit de Edwin R. Thiele Tn lucrarea sa *The Mysterious Numbers of the Hebrew Kings*.¹⁰

Vom studia regatul divizat Tn ordinea Tn care sunt enumerati regii, redand eveni-mentele semnificative din domnia fiecaruia. Datele sunt luate din cartea lui Thiele pe care tocmai am mentionat-o.:

B. Regele Ieroboam al Israelului (12:25-14:20)

Ieroboam fiul lui Nebat, din tribul lui Efraim, a fost regele Israelului timp de douazeci de ani (931/30-910/09 T.Cr.).

1. Centrele de religie falsa ale lui Ieroboam (12:25-33)

12:25-30 Primul rege al Israelului si-a stabilit de la Tnceput capitala la Sihcm, apoi a zidit cetatea Penuel, de partea cealalta a Iordanului. Temandu-se ca poporul Israel va reveni la Ierusalim ca sa se Tnchine acolo Tn zilele cand cadeau sarbatorile, alipindu-se din nou regelui regatului Iuda, el a stabilit propriul sau sistem religios. Astfel a decretat ca noile centre religioase Tn care sa se Tnchine oamenii vor fi Dan si Betel, Tn fiecare din acestea inaltand un vitel de aur si declared acesli idoli drept dumnezeii care au izbavil Israelul din tara Egiptului!

12:31-33 Ieroboam a Tnaltat de asemenea altare idolatre pe Tnaltimi. Apoi a ini-tiat o noua preotie, cu participanti din tot poporul, nu numai din tribul lui Levi, cum randuise Domnul. A Tnfintat de asemenea un nou calendar religios, Tn cadrul caruia o mare sarbatoare era Tn ziua a cincispreze-cea a lunii a opta, Tnlocuind astfel Sarba-toarea Corturilor, care cadea Tn luna a saptea. El Tnsusi a uzurpat funcua de preot, aducand jertfe pe altarul pe care l-a fScut la Betel.

Faptul ca atatia israeliti au acceptat aceste schimbări radicale denota ca inimi-le lor erau departe de Domnul. Parintii lor se Tnchinasera la un vitel de aur si fusesera pedepsiti pentru

asta (Ex. 32). Solomon stabilise de asemenea locuri de Inchinaciune pe Tnaltimi si platise pentru asta prin pierderea Tmparatiei (cap. 11). Core si a-

deptii sai mcercasera sa uzurpe preotia si plStisera cu viata pentru aceasta fapta (Num. 16). Aceste inovatii prin care Ieroboam Tncercase sa-si consolideze Imparatia nu au facut altceva decSt sa-i asigure, in final, pierzarea. Cei a caror inima b&tea pentru Dumnezeu au fugit in Iuda (2 Cro. 11:14-16), l&sandu-si fratii sS-si faca de cap, culegand apoi consecintele practicarii unei religii infiintate de om. Bine a spus cineva ca Ieroboam nu a meritat un post atat de bun [ca acela de rege], dar Israel a meritat un print atat de rau!"

2. Ieroboam si omul lui

Dumnezeu (13:1-32)

13:1-3 Pe cand Ieroboam aducea tamaie pe altarul din Betel, a fost trimis un om al lui Dumnezeu dinludasdenuntealtarul idolatru. Acesta a prezis ca un rege pe nume Iosia se va ridica in Iuda si va arde pe altar preotii idolatri. fmplinirea preotiei din versetul 2 se gaseste in 2 Regi 23:15,16. Peste 300 de ani au trecut de la rostirea profetiei panS la Tmplinirea ei. Ca semn al certitudinii profetiei, el a precizat ca altarul se va crapa In doua si cenusa se va vSrsa.

13:4-6 Cand Ieroboam a tintins mana catre profet, ordon&nd prinderea sa, mSna regelui s-a uscat.'De asemenea altarul s-a despicat in doua si cenusa s-a varsat - semn prin care se prevestea condamnarea si pierzarea religiei lui Ieroboam. Ca urmare a rugaciunii pe care profetul a binevoit s-o fac&, mSna regelui a revenit la normal.

13:7-10 Daca regele nu a putut sa-l reduca la tacere pe profet prin amenintari, in continuare a Tncercat s-o faca prin castigarea partasiei sale. Dumnezeu daduse instructiuni stricte profetului ca nu cumva preotul s& arate prin vreun gest a] sau ca domnia rea a lui Ieroboam era catusi de putin tolerata. Astfel, in conformitate cu instructiunile Domnului, profetul a refuzat sa m^nSnce sau sS bea cu Ieroboam. De asemenea la Tntoarcere, plecand de la Betel, a urmat un traseu diferit.

13:11-19 Pe drum a fost interceptat de un profet batran din

Betel. La inceput omul lui Dumnezeu-a refuzat ospitalitatea oferita de profetul vSrstnic, pentru ca nu cumva prin aceasta sa-si arate in vreun fel simpa-

tia pentru ceea ce se petrecea la Betel. Dar apoi bStninul a afirmat ca un inger i-a spus sa-I omeneasca pe omul lui Dumnezeu ?i aceasta minciuna a reus.it s5-i convinga pe omul lui Dumnezeu s& accepte ospitalitatea ce i se oferea.

13:20-25 Pe cand mSncau ei impreuna, Domnul i-a vorbit profetului batrSn din Betel, care i-a transmis apoi omului lui Dumnezeu mesajul primit de la Domnul. Din pricina neascultarii sale, omul lui Dumnezeu va muri si nu va fi Tngropat impreuna cu familia sa. DacS aceasta pedeapsS ni se pare cumva severl sa ne amintim cS Dumnezeu se poartS mai aspru cu cei pe care ti iubeste, cu cei care sunt purtatorii Sai de cuvnt sj cu cei care au avut parte de mari privilegii. Pe cand se mtorcea acasii, omul lui Dumnezeu a fost omorSt de un leu. Contrar tuturor legilor naturii, leul si catarul profetului au stat Jmpreuna de veghe asupra trupului neinsu-fletit al profetului, ce zacea pe drum.

13:26-32 Cand a auzit profetul batran vestea, imediat si-a dat seama ca aceasta a fost judecata lui Dumnezeu pentru neas-cultarea omului lui Dumnezeu. S-a dus la locul tragediei, a transportat trupul sau la Betel si l-a ingropat in' propriul sau mor-m^nt. Apoi le-a spus fiilor sSi ca doreste sa fie ingropat alaturi de omul lui Dumnezeu, demonstiind astfel c5-si dadea seama ca sistemul idolatru din care facea parte era sortit de Dumnezeu nimicirii.

3. Preotia falsa a lui Ieroboam (13:33, 34)

Regele Ieroboam a persistat in rautatea sa, facand preoti din toate categoriile de oameni si slujind el insusi ca preot. Acest pacat a fost in cele din urma cauza dis-trugerii dinastiei lui Ieroboam, dupa cum releva si Irving L. Jensen;

Regele Ieroboam trebuia sa fi vSzut cum arata si carc-i va 11 soarta daca nu se pocaieste privind soarta profetului din Iuda. Ieroboam. asemenea profetului, fusese ales de Dumnezeu pentru a ocupa un post important. Si iarasi, asemenea profetului, el-stia prea bine ce dorea Dumnezeu din partea lui. Dar, ca profetul, ei a nesocotit cuv&itul lui

Dumnezeu.¹¹

4. Moartea fiului lui Ieroboam (14:1-20)

14:1-4 Când Abiia, fiul lui Ieroboam, s-a îmbolnavit, regele și-a trimis soția la profetul Ahia - omul lui Dumnezeu care îi spusese lui Ieroboam că va fi rege peste cele zece triburi din nord.

Regina s-a deghizat, procedând așa din mai multe motive posibile. Mai întâi, ca să-l viziteze pe omul lui Dumnezeu pe fața trăsând o lipsă de credință în idoli de la Dan și Betel. În al doilea rând, Ieroboam și-a dat seama că Ahia se opunea idolatriei și că nu-i va spune soției sale lucruri favorabile dacă va ști cine e. În al treilea rând, poate că regele credea că păcălindu-l pe profet - mai știi? - poate va reuși să-l păcălească chiar pe Domnul!

14:5-13 Domnul l-a înștiințat însă în prealabil pe profetul orb despre venirea reginei. De îndată ce a sosit aceasta, profetul i-a demascat deghizarea și i-a dat în vileag adevarata identitate, trimițând-o înapoi la Ieroboam cu un mesaj de pierzare. Din pricina neascultării regelui și a idolatriei practicate de el, Domnul va nimici orice barbat care este al lui Ieroboam, fie rob, fie om liber în Israel și va mistui cu desăvârșire casa lui. Nici un membru al familiei sale nu va avea parte de o înmormântare cum se cuvine, cu excepția fiului sau bolnav, Abiia, care va muri de îndată ce regina va intra în cetate.

14:14-16 Dumnezeu va ridica un alt rege (Baasa), care va distruge familia lui Ieroboam. În cele din urmă napunea Israel va fi dus în captivitate din pricina faptului că Ieroboam a inaugurat închinarea la Aserimi (sau 'asere). Aserimii erau chipuri cioplite în lemn ce simbolizau fertilitatea.

14:17, IS Din versetul 7 reiese că Tirza era în acest timp capitala Israelului. De îndată ce regina a revenit acolo, fiul ei a murit. Israel l-a îngropat și l-a jelit, exact așa cum prezisese profetul.

14:19, 20 După ce a domnit douăzeci de ani, Ieroboam a

murit, fiind urmat la tron de fiul său, Nadab. Cartea cronicilor regilor lui Israel nu se referă la cartea Cronici din Biblie, ci la hrisoavele oficiale ale regilor care erau păstrate în analele publice ale națiunii. ■

Scena se mută acum în regatul de sud Iuda.

**C. Regele Roboam
al lui Iuda
(continuare) (14:21-31)**

14:21-24 Am studiat deja prima parte a domniei; lui Roboam în capitolul 12. Secțiunea aceasta face un rezumat al trasăturilor definitorii ale domniei sale. Faptul că se afirma de două ori despre regina mama că era amonita (v. 21, 31) ar putea avea darul de a-i atrage atenția cititorului la motivul real al decaderii domniei lui Roboam - total sau, Solomon, se căsătorise cu femei străine, care l-au atras apoi pe el și familia lui în idolatrie. Idolatria era foarte răspândită în Iuda iar bărbații care practicau prostituția cultică **(persoanele pervertite)** se dedau la tot felul de practici abominabile la aceste locuri de mchină-ciuine idolatra.

14:25-28 Ierusalimul a fost atacat și pradat de **Ţisac**, regele Egiptului. Au fost furate din templu și din palatul regal comorile de pret. Roboam a ordonat să se confecționeze scuturi din bronz care să le înlocuiască pe cele de aur, ce fuseseră furate.

Ce ironie să constatăm că Solomon căutase protecția Egiptului, prin căsătoria cu fiica lui Faraon, pentru că la foarte scurt timp de la moartea sa, Ţisac al Egiptului să jefuiască mai toate bogățiile orășului de aur al lui Solomon!

14:29-31 A urmat apoi o perioadă de lupte între Iuda și Israel, care a continuat cincizeci și șapte de ani, până în timpul domniilor lui Asa din Iuda și a lui Omri din Israel. Domnul a împiedicat însă izbucnirea unui război în toată regula între Iuda și Israel (12:24), dar cele două regate surori s-au războit în permanență unul cu altul. Roboam a murit la vârsta de cincizeci și șapte de ani iar fiul său Abiam a devenit rege în locul lui,

D. Regele Abiam al lui Iuda (15:1-8)

Abiam fiul lui Roboam a fost rege în Iuda trei ani (913-911/10 T.Cr.; 2 Cro. 13:1-14:1a).

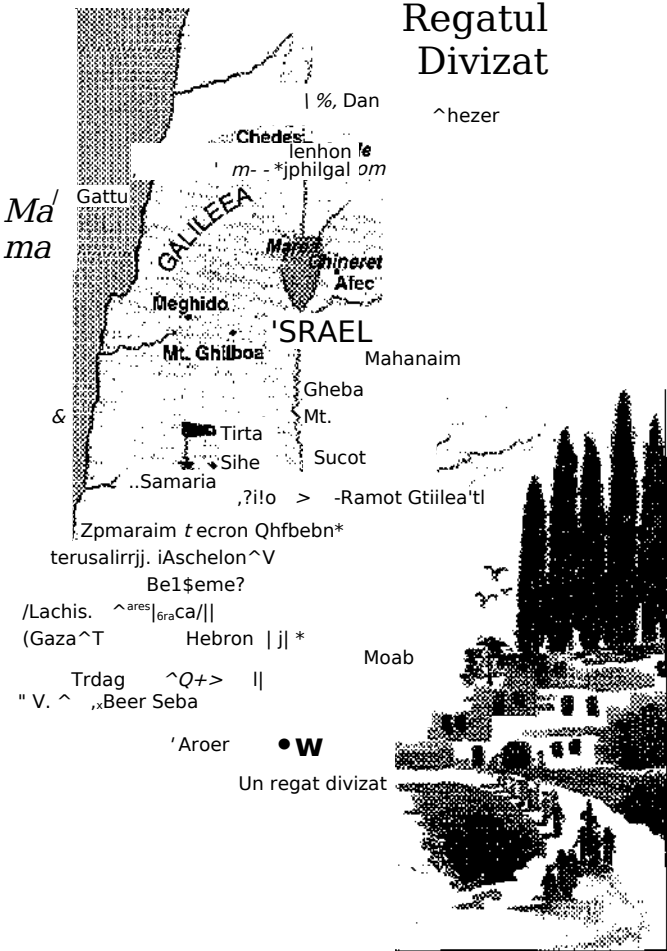
15:1 Versetul 1 conține o formulă care se repetă frecvent pe paginile cartilor Regilor. Formula descrie începutul unei domnii prin numirea regelui care domnea în celălalt regat și precizarea ntirnarului de

ani cat a domnit. Astfel versetul acesta arata ca Abiam a inceput sa domneasca peste Iuda in timpul celui de-al optsprezecelea an al domniei lui Ieroboam peste Israel. El este numit si Abia (1 Cro. 3:10; 2Cro. 12:16).

15:2 Aici despre mama lui Abiam se spune ca a fost Maaca nepoata lui Abisalom; la 2 Cronici 11:12 este Maaca fiica lui Absalom; la 2 Cronici 13:2 este Michaia fiica lui Uriel. Se poate ca mama lui sa fi avut doua nume si sa fi fost fiica lui Uriel si **nepoata** lui Absalom (identic cu **Absalom**). („Fiu" sau „fiica" adesea semnifica pur si simplu un *descendent* in uzanta biblica.)

15:3-8 Abiam a calcat pe urmele tatalui sau, practicand idolatria si refuzand sa urmeze exemplul lui David, care a fost loial in sensul ca s-a abtinut de la inchinarea la aceste chipuri cioplite. Din versetele 4 si 5 reiese ca Dumnezeu ar fi distrus casa lui Abiam, daca nu ar fi fost la mijloc legamantul pe care l-a incheiat cu David. Observati la sfarsitul versetului 5 cum o viata, altminteri exemplara, poate fi patata printr-o singura clipa de cadere intr-o patima! Razboiul cu Israel care a inceput in timpul domniei lui Roboam a continuat si in timpul domniei lui Abiam. In versetul 5 Roboam si Ieroboam reprezinta Iuda si, respectiv, Israel. Intre aceste

Regatul Divizat

doua regate a existat razboi In tot timpul vietii lui Abiam. El a incercat sa readuca Israelul la calea dreapta, atat prin puterea convingerii, cat si prin forta armata, omorand 500.000 de israeliti in cursul acestor eforturi (2.Cro. 13:1-20).

E. Regele Asa al lui Iuda (15:9-24)

Asa, fiul lui Abiam, a fost rege in Iuda patruzeci si unu de ani (911/10-870/69 î.Cr.; cf. 2Cro. 14:1b-16:14).

15:9-15 Asa a fost unul din putini regi buni ai lui **Iuda**. El i-a alungat din tara pe sodomiti (homosexualii idolatri), distrugand toti idoli pe care-i facuse tatal sau (v. 12; cf. 2 Cro. 14:3-5). A detronat-o pe Maaca, bunica sa, si a distrus **chipul obscen**, dar nu si toate Tnaltimile asociate cu acest idol. Apoi a refacut tezaurul templului prin darurile facute de tatal sau si de el însusi.

15:16-22 Cand regele Baesa al Israelului a inceput sa intareasca cetatea Rama, situata la cStiva kilometri ?n nordul Ierusalimului, Asa si-a dat seama ca cetatea sa de scaun este in pericol. Dar in loc sa se indrepte spre Domnul, el a solicitat ajutor de la Ben-Hadad, regele Siriei. Prin platirea unei sume generoase catre acest monarh strain, el l-a convins sa atace Israelul dinspre nord, in regiunea Galileii. In felul acesta fortile lui Baesa au fost atrase in nord, Asa reusind sa strice fortificatiile cetatii Rama si sa construiasca cetatile intarite Gheba si Mitpa situate la granita de nord a regatului Iuda cu Israel.

Argintul si aurul pe care le-a adus Asa in templu fusesera daruite de Domnul. Dar cand Baesa i-a amenintat imparatia, Asa a luat toate aceste comori si le-a dat unui rege pagan, fraudandu-L pe Dumnezeu si imbogatind Siria. Crestinii trebuie sa ia seama sa nu instraineze lucrurile lui Dumnezeu (timpul, banii si alte resurse), sa nu dea altcuiva ceea ce apartine lui Dumnezeu.

15:23, 24 Faptul ca a fost afectat de o boala la picioare

este mentionat probabil pentru a se arata nemulțumirea lui Dumnezeu pentru faptul ca Asa s-a bizuit pe regele Siriei, asteptandu-se ca acesta sa-l izbaveasca. In timpul ultimilor trei sau patru ani, fiul lui Asa, Iosafat, a domnit, probabil, in paralel cu Asa.

F. Regele Nadab al lui Israel (15:25-27)

Nadab, fiul lui Ieroboam, din tribul lui Efraim, a fost rege în Israel timp de doi ani (910/09-909/08 î.Cr.).

Nadab a calcat pe urmele tatălui său, practicând idoliatria. Unul din supușii săi, Baesa, a urzit un complot împotriva sa, omorându-l. În același timp, Baesa i-a omorât pe toți membrii casei lui Ieroboam care au mai rămas în viață, împlinind astfel profeta lui Ahia (14:10, 14).

G. Regele Baesa al lui Israel (15:28-16:7)

Baesa, fiul lui Ahia, din tribul lui Isahar, a fost rege în Israel douăzeci și patru de ani (909/08-886/85 î.Cr.).

15:28-34 Domnia lui Baesa marchează începutul celei de-a doua dinastii a regatului Israel. Conflictul dintre Iuda și Israel a continuat în timpul domniei lui Baesa. Având capitala la Tirza, el a continuat să practice închinarea la idoli pe care o instituise Ieroboam.

16:1-7 Un profet pe nume Iehu l-a instiintat pe Baesa că, din pricina faptului că a urmat exemplul lui Ieroboam, practicând idoliatria, urmașii lui vor suferi o soartă similară; că nu vor avea parte de moarte bună, ci vor fi mâncați de câini sau de pasări. Un alt motiv pentru pierzarea lui Baesa ne este oferit la sfârșitul versetului 7: el a omonit casa lui Ieroboam - afirmație care poate fi înțeleasă fie în sensul că nu de El intenționase să se folosească Dumnezeu în această operațiune, fie că executase această misiune într-o manieră plină de cruzime și răzbunare, contrar voinței lui Dumnezeu,

H. Regele Ela al Israelului (16:8-14)

Ela, fiul lui Baesa, din tribul lui Isahar, a fost rege peste Israel doi ani (886/85-885/84 î.Cr.).

Ela a fost un rege rău, dedicat la idolatrie și betie. După ce a domnit doi ani, a fost asasinat de Zimri, comandantul unei

jumătăți din carele lui. Au mai fost uciși și ceilalți membri ai familiei lui Baesa, împlinirea profetiei lui Iehu (16:3). Moartea lui Ela a pus capăt celei de-a doua dinastii a lui Israel.

I. Regele Zimri al Israelului (16:15-20)

Zimri a fost rege în Israel șapte zile (885/841.Cr.).

Domnia rea a lui Zimri a fost cea mai scurtă dintre toate. domniile regilor Israelului, durând doar șapte zile. Când a uzurpat tronul, armata Israelului era angajată în încercarea de a captura cetatea Gibeon din mSna filistenilor. Armata 1-a proclamat pe Omri să fie rege. Acesta a pomică mdată la atac împotriva capitalei, Tirta, pentru a prelua parghiile puterii. Zimri s-a retras în citadela palatului regal, dându-i foș pierind astfel.

J. Regele Tibni al Israelului (16:21,22)

Tibni, fiul lui Ghinat, a fost rege peste Israel timp de patru ani (885/85-881/80 î.Cr.).

Desi Israel 1-a făcut rege pe Omri, comandantul armatei (v. 16), Tibni i-a fost rival, drept care Israelul a fost macinat de război civil timp de patru-cinci ani (cf. v. 15 cu v. 23). Jumătate din Regatul de Nord a fost loial lui Tibni până la moartea acestuia.

K. Regele Omri al Israelului (16:23-28)

Omri a fost rege al Israelului doi-sprezece ani (885/84-874/73 î.Cr.).

Domnia lui Omri a marcat începutul celei de-a patra dinastii a regatului de nord. Tibni a fost mfrant în anul 880 î.Cr. iar Omri a devenit rege fără rival. Timp de șase ani el a domnit de la Tirta. Apoi a cumpărat dealul Samariei, contra sumei de doi talanți de argint, mutându-să capitala acolo. Caracterul rău al domniei sale este subliniat în versetele 25 și 26.

Cronologia lui Omri este destul de complexă. El a fost proclamat rege în al douăzeci și șaptelea an al lui Asa (având doar jumătate din supuși de partea sa), după moartea lui Zimri (v. 15). După patru ani de război civil, el a devenit regele indiscutabil al regatului de nord m al treizeci și unulea an al

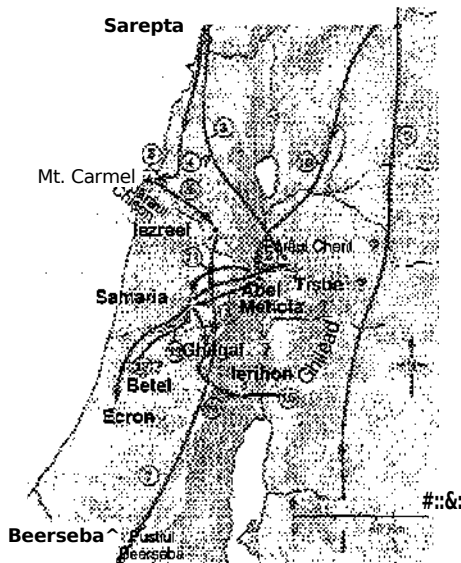
domniei lui Asa [din sud] (v. 29). Astfel el a avut parte de circa patru ani de lupte interne și de opt ani de relativă pace.

Omri a fost un rege progresist, care a adus Israelului un anumit grad de pace și

prosperitate. Surse extrabiblice îl identifică pe Omri drept cuceritor al Moabului. Atât de proeminent a fost el în ochii asirienilor încât aceștia au numit Israelul „Casa lui Omri” sau „Tara lui Omri.” Arheologii sunt de părere că au descoperit ruinele palatului lui Omri din Samaria.

L. Regele Ahab al Israelului și profetul

Hie (16:29-22:40) Ahab fiul lui Omri a fost rege al Israelului douăzeci de ani (874/73-853 T.Cr.).

Viata lui I Iie

1. Hie Tișbitul îi prooroceste lui Ahab.
1. Hie se ascunde la paraul Cherit.
1. Hie se duce la Sarepta.
1. În drum spre Ahab, Hie se întâlnește cu Obadia.
1. Ahab consimte să-l întâlnească pe lîte pe Muntele Carmel.
1. Iie o ia înaintea lui Ahab sosind primul la Jezreel.
1. Temându-se de Izabela, Iie se duce la Beerseba.
1. Hie pleacă spre pustiul Beerseba; de acolo se duce în sud până la Muntele Sinai.
1. Iie pornește spre Damasc, trecând prin deșert, pentru a-l unge pe Hazael Rege al Siriei.
10. Iie îl găsește pe Elisei.
10. Iie condamnă uciderea lui Nabot de către Ahab.
10. Iie îi confruntă pe slujitorii lui Ahazia în drum spre Ecron.
10. Iie prooroceste moartea lui Ahazia.
10. Ultima călătorie a lui Iie împreună cu Elisei.
10. Hie este răpit la cer într-un vârtej.

1. Pacatele lui Ahab (16:29-34)

Ahab a fost un rege din cale-afara de rau, nu doar din pricina faptului ca a mers pe urmele lui Ieroboam, practicand idolatria, ci si pentru ca s-a casatorit cu Izabela, fiica regelui sidonitilor. Aceasta femeie depravata a fost o tchinatoare a zeului Baal, care a reusit sa-l convinga pe Ahab sa promoveze Tchinarea la Baal in Israel, construind in acest sens un templu, un altar si un chip de lemn. Ca nu era nici o frica de Dumnezeu in aceste vremuri se vede si din incercarea lui Hiel din Betel de a reconstitui Ierihonul, sfidand astfel blestemul rostit de Dumnezeu asupra oricarui om care va incerca sa faca acest lucru (Jos. 6:26). Cand a pus temelia, fiul sau eel mare, Abiram, a murit. Iar cand au fost ridicate portile, fiul sau eel mai tanar, Segub, a murit.

2. Hie si seceta (17:1-7)

17:1 In capitolul 17 facem cunoscut cu profetul Hie, a carui misiune contine in 2 Regi pana la 2:11. Dumnezeu a vorbit poporului Sau prin profeti, in perioade dominate de pacat si decadere spirituala. Profetii acestia au fost adevarate guri prin care vorbea Iehova, ridicandu-si glasul fara frica. Tmpotriva idolatriei, imoralitatii si tuturor celorlalte forme de faradelege. Ei i-au condamnat pe israeliti sa se intoarca la Domnul, avertizandu-i de groaznicele consecinte care vor urma daca nu vor face asa. Unii profeti au slujit mai mult in Israel, altii in Iuda, iar o a treia categorie si intr-un regat, si in celalalt. Intrucat Israel a fost eel mai rau dintre cele doua regate, Dumnezeu a trimis mesaje rostite de profeti la adresa Israelului de semne si minuni, in felul acesta Israelul nemaiputand avea nici o scuza.

Hie este mentionat in Evanghelii in legatura cu misiunea lui Ioan Botezatorul. Ioan a venit in duhul si in puterea lui Hie (Luca 1:17).

Hie provenea din Tisbe, o localitate din Ghilead (Galaad), situata la est de raul Iordan, de

unde si denumirea sa de „Ilie Tisb'itul”. Istoria sa este consemnata doar in cartile Regi. Nu ni se ofera niciun amanunt privitor la viaa sa anterioara, la familia sa ori la modul in care a primit chemarea sa fie profet. Cu toate acestea nimeni nu se poate

Îndoi de faptul că a fost un om trimis de Dumnezeu, instrumentul Sau prin care a înguncheat un Israel adulter și arogant. Rugăciunile sale au fost în măsură să aducă binecuvântări (ploaia) sau urgii (seceta și focul). El a slujit generația sa cu un spirit neînfricat, fiind întru chiparea conștiinței acesteia. Primul act profetic consemnat de textul sacru a fost anunțul dat lui Ahab că țara va suferi o perioadă de seceta - negresit ca urmare a judecării divine împotriva idolatriei. Dumnezeu a găsit cu cale să recurgă la o seceta cumplită pentru a trezi atenția poporului. Deși israelitilor nu le pasa că idolatria lor a adus o secetă spirituală peste țară, când s-a abatut seceta fizică - ce tipiza seceta spirituală - pe aceasta n-au mai putut s-o ignore.

17:2-7 Ascultând de porunca Domnului, Hie s-a deplasat din Samaria la' paraul Cherit, situat pe malul de răsărit al Iordanului. Acolo a fost întreținut cu apă din izvor și cu hrană pe care i-o aduceau corbii, în chip miraculos, dimineata și seara. După o vreme însă, din pricina secetei, paraul a secăt.

3. Hie și vaduva din Sarepta (17:8-24)

17:8-16 Ascultând de cuvântul Domnului, Hie s-a deplasat în localitatea Sarepta, situată pe coasta Marii Mediterane între Tir și Sidon. Acolo Dumnezeu pregătise terenul ca o femeie dintre Neamuri să-l hrănească. La început ea a ezitat, întrucât nu avea decât atâtă făină cât să ajungă fiului ei și ei însăși. Dar profetul i-a poruncit: să-i pregătească mai întâi lui o mică turta - prin aceasta ea dovedind că-I acorda lui Dumnezeu întâietatea. Iar când a trecut la împlinirea poruncii, a învâtat lecția de mare preț că cei care îi acorda lui Dumnezeu locul întâi în viața lor niciodată nu vor duce lipsă de cele trebuincioase vieții. Și astfel făina din oală și untdelemnul din ulcior n-au lipsit nici o clipă. Isus remarcă faptul că Hie a fost trimis la o vaduva *dintre Neamuri*, și nu la vreuna din

numeroasele vadove *Israelite* (Luca 4:26).

În timpul secetei Iehova a avut grija de profetul sau, împlinindu-i nevoile, în cele mai umilitoare modalități: mai întâi, prin intermediul unor pasări necurate și apoi

printr-o femeie dintre Neamuri, care pe de-a-supra mai era si saraca, si vaduva! Regele in palatul sau nu o ducea deloc bine, dar lui Ilie nu-i lipsea nici un lucru de trebuinta. Omului lui Dumnezeu, care asculta de glasul lui Dumnezeu, intotdeauna Ti vor fi implinite nevoile, in pofida conditiilor prevalente in jurul sau.

17:17-24 Ulterior, fiul femeii din Sarepta a fost lovit de o boala grava, care i-a pricinuit moartea. Imediat mama sa a intrat la banuieli, ca Ilie ar fi ordonat moartea fiului ei, din pricina vreunui pacat pe care l-ar fi comis ea. Profetul l-a dus Tnsa pe tanar in odaia de sus unde dormea el, s-a intins peste copil de trei ori si a strigat cu glas tare catre Domnul. Baiatul a inviat, fiind redat mamei sale, Tnsanatosit. Asta a convins-o pe femeie ca Ilie este un om al lui Dumnezeu, cuvantul Sau fund adevarat. Desi era dintre Neamuri, ea a dovedit ca are credinta in Dumnezeul lui Israel.

4. Provocarea lansata de Ilie preotilor lui

Baal (18:1-19)

18:1-6 La trei ani dupa ce Ilie parasise Israelul si la trei ani si jumatate dupa ce se abatuse seceta (Luca 4:25), profetul a fost instruit sa se infatiseze inaintea lui Ahab -actiune care, din punct de vedere omenesc, era extrem de periculoasa. Atat de cumplita era seceta, meat Ahab si ispravnicul sau Obadia (un alt Obadia, nu eel care a scris cartea cu acelasi nume) au cutreierat tara in cautarea unor petece de iarba cu care sa hraneasca animalele. (Acesta a fost Obadia care salvase o suta de profeti ai Domnului, cand Izabela Ti omorase pe unii dintre ei, cautand sa-i exterminare pe ceilalti.)

18:7-15 Pe cand Obadia cauta iarba, Ilie l-a intalnit, ordonandu-i sa-i dea de stire lui Ahab unde se afla. Obadia s-a temut ca asta ti va aduce moartea, Tntrucat Ahab Ti cautase cu infigurare pe Ilie, ca sa-l reduca la tacere odata pentru totdeauna. Or, dac5

Obadia ti va dezvalui unde se afla profetul, regele va purcede numaidecat la actiune Tmpotriva sa. Numai ca, si-a zis Obadia, intre timp Duhul Domnului l-ar rapi pe Ilie iar Ahab, negasindu-l pe profet, l-ar ucide pe Obadia, pentru zvonul fals care l-a rasp&ndit! Dar chiar si" trecand peste toate

aceste considerente, pozitia lui Obadia la curtea regelui era deja precara, pentru ca Ti protejase pe profetii Domnului. Ilie a promis insa ca nu se va misca din acel loc si astfel s-a aranjat o Tntalnire.

18:16-19 Regele Ahab s-a dus sa se Tntal-neasca cu Hie, acuzandu-l ca este eel care tulbura Israelul, de orbit ce era nerealizand ca de fapt Ilie era eel mai bun prieten pe care 1-a avut Israelul vreodata. Netemandu-se pentru propria-i viata, Ilie i-a raspuns lui Ahab pe un ton curajos si acuzator, Tnvinuindu-l pe rege ca a alterat ttnchinarea la Iehova cu ttnchinaia la Baal si lansandu-i o provocare: sa convoace profetii sai idolatri pe Muntele Carmel, ca sa se stabileasca cine era Dumnezeuul adevarat. (Cei patru sute cincizeci de profeti ai lui Baal s-au suit pe Muntele Carmel, nu inasa si cei patru sute de profeti ai Aserei; cf. v. 19, 22.)

5. Victoria lui Ilie asupra preotilor lui

Baal (18:20-40)

18:20-25 Adresandu-se reprezentantilor lui Israel, reuniti pe Muntele Carmel, Ilie i-a acuzat ca sovaie tntre doua pareri, cand, de fapt, ar trebui sa aleaga fie pe Domnul, fie pe Baal. Acestea fiind zise, a tnceput infruntarea. S-a stabilit sa fie tnjunghiatj doi tauri si asezati pe lemnele care urmau sa fie aprinse. Hie II va reprezenta pe Domnul, iar cei patru sute cincizeci de profeti ai lui Ahab tl vor reprezenta pe Baal. Dumnezeuul care va raspunde prin foe va fi recunoscut drept Dumnezeuul eel adevarat.

18:26-29 Profetii lui Baal au chemat numele dumnezeului lor, Baal, topaind in jurul altarului de dimineata pana la amiaza. Ilie si-a batut joe de ei, sugerand, plin de solicitudine, diverse scuze care 1-ar fi tmpiedicat pe Baal sa raspunda. „Poate ca este un dumnezeu atat de mic si slab meat nu poate face doua lucruri deodata.” In dis-perarea lor, profetii lui Baal si-au facut (potrivit obiceiului) taieturi cu cutitele si cu sulitele, aiurind

pana la jertfa de seara. Dar totul a fost in zadar, caci nimeni n-a raspuns, nici unul nu a luat seama.

18:30-35 Atunci Ilie a tnaltat un altar din douasprezece pietre in numele Domnului, pietrele reprezentand cele dou&sprezece triburi ale lui Israel. Iar apoi, pentru a elimi-

1 Regi

341

na orice posibilitate ca altarul s5 poata fi aprins in orice alta modalitate decat printr-un miracol divin, a turnat peste boi si peste lemne dou&prezece butoaie de ap5 (patru vase de apa varsate de trei ori).

Unii se Tntreaba de unde a facut Ilie rost de atata apa in timpul secetei. Nu este nici o dificultate aici; douasprezece butoaie cu apa nefiind o cantitate neverosimila, daca" ne g&ndim ca seceta a afectat terenul arabil, oamenii av&nd msa asigurata" o sursa de apa potabila. Altminteri ar fi murit cu totii. O alta explicatie ar putea fi ca apa respectiva a fost luata din Marea Mediterana, care se tntindea la cativa kilometri de locul unde se aflau ei. Iata ce spune Williams in legatura cu aceasta:

Chison [Ki&onJ (v. 40), marea (v. 43), precum &i o fantana care mai exista ar fi putut asigura fie separat, fie global apa necesara umplerii sanuilui [din jurut altanilui] (v. 35).¹³

18:36-40 La ora la care se aducea jertfa de seara Ilie s-a rugat ca Dumnezeu sa Se descopere, trimitand foe din cer. Imediat a cazut foe din cer, care a mistuit nu numai jertfa, ci si lemnul si pietrele si tarana, precum si apa din santul din jurul altarului. Oamenii au fost astfel nevoiti sa-L recunoasca pe Domnul ca pe Dumnezeul eel adevarat. Apoi au ascultat de porunca lui Ilie, omorandu-i pe profetii rai ai lui Baal. Numai dupa ce oamenii *au recunos-cut* ca Iehova este Dumnezeu si i-au *executed* pe profetii lui Baal a putut ploaia sa vina. Marturisirea pacatului si ascultarea de Cuvantul lui Dumnezeu sunt pasj esentiali prealabili primirii binecuvantarii.

6. Ilie se roagd saplous (18:41-46)

Profetul I-a sfatuit pe Ahab sa manance deoarece in curand va trebui s& paraseasc& Muntele Carmel, pentru a se adaposti de ploaia ce va veni. Cand Ahab s-a asezat jos s& m&nance, Hie s-a ridicat in picioare ca sa se roage. El s-a suit in v&rful Muntelui Carmel,

s-a plecat la pamant, cu fata Tntre genunchi sj L-a rugat fierbinte pe Dumnezeu sa-&i implineasca cuvantul, trimitand ploaie. &i a staruit a&sa m rugaciune, pana cand slujitorul s5u I-a anuntat ca la orizont a ap&rut un nor mititel. Asta a fost de ajuns

pentru Ilie. Imediat i-a trimis vorba lui Ahab sa alerge in cetatea Izreel (Izreel) din Isahar, unde locuia familia sa in vremea aceea (21:1). Casupus loial si slujitor credincios, profetul a alergat Tnaintea carului lui Ahab, pe o ploaie torentiala, parcurgand astfel cei treizeci si sase de kilometri pana la cetatea Izreel.

unul dintre aceste fenomene nu l-a scos din peatera. In cele din urma\ dupa ce a trecut focul, profetul a auzit

7. Fuga lui Ilie la Horeb (19:1-18)

19:1-4 Cand Ahab i-a spus Izabelei despre Infrangerea suferita si despre moar-tea profetilor lui Baal pe Muntele Carmel, ea a jurat ca il va uide pe Ilie in decurs de o zi. Apoi profetul prin a carui credinta se obfinuse o izbSnda atat de mareata, doar cu o zi mai inainte, si-a pierdut curajul. Si, ca sa-si scape viata, a fugit din Izreel in sud, traversand tara si ajungSnd la Beerseba, situate la circa 160 de kilometri depailare, la frontiera de sud a regatului Iuda. Lasandu-sj servitorul la Berseeba, Ilie s-a dus mai departe spre sud, cale de o zi, ajungand in pustiu. In cele din urma, s-a odihnit sub un ienupar, descurajat, Tnfrant si deprimat.

19:5-8 Este interesant de notat trata-mentul pe care i-l aplica Dumnezeu omu-lui Sau care suferea de o forma acuta de deprimare: odihna, alimente sj apa de baut, urmate de odihna suplimentara, hrana si apa de baut. Astfel Tntarit, profetul a strabatut, cu taria asigurata de aceste alimente, 360 de kilometri in patruzeci de zile sj patruzeci de nopti, pana la Muntele Horeb (Sinai), unde Dumnezeu ii daduse lui Moise Legea.

19:9-14 Acolo, intr-o peatera, s-a ocupat Dumnezeu de el. Animat de un duh de neprihanire proprie, Ilie si-a afirmat credin-ciosia sa, infierandu-i pe copiii lui Israel, afirmand, de fapt, ca este singurul care a mai ramas credincios Domnului. Apoi Dumnezeu i-a poruncit sa stea pe muntele legii, dar Hie nu s-a supus. Stim asta'deoarece mai tarziu (v. 13) s-a dus si a stat la gura pesterii. Succedandu-se cu rapiditate, muntii au fost cercetati de un vSnt puternic, un cutremur si un foe. Aceste furtuni devastatoare i-au amintit probabil lui Ilie despre duhul sau aspru si neindurator. Nici

un susur bland si subtil. Era glasul duos al Domnului care l-a dus la gura pesterii. Acolo Ilie s-a preamarit din nou pe sine, zicand ca este singurul martor al lui Dumnezeu care a mai ramas. George Williams comenteaza pe acestli tema:

Daca inima lui n-ar fi fost preocupatS cu eul sSu, ar fi Tnvatat ca furtunile, cutremurele si focurile nu pot reaiiza ceea ce poate Intaptui susurul bland si subtil, vocea tandra a iubirii. S-ar fi cuvenit ca el sa-si dea seama ca inima lui nu se deosebea cu nimic de aceea a natiunii [din care facea partel- 5' ca\ dupa cum coercitia nu l-a putut determina sa paraseasca pestera, tot asa ea a esuat - si trebuie sa esueze! - in a-i forta pe oameni s5 se lase de pacatele lor.¹⁴

19:15-18 Se pare ca utilitatea lui Ilie ca slujitor a lui Dumnezeu a suferit o dimi-nuare, cand si-a asumat o atitudine de importanta de sine. Dumnezeu i-a spus sa revina in Pustiul Damascului, unde va Tnfaptui trei ungeri: (1) il va unge pe Hazael rege peste Siria. Natiunea neas-cultatoare Israel va fi pedepsita de acest rege. (2) Apoi Ilie il va unge pe Iehu rege peste Israel. Iehu va executa judecata lui Dumnezeu peste casa lui Ahab. (3) si, in fine, Ilie Tl va unge pe Elisei ca succesor al sau.¹⁵ Prin aceasta el va invata ca nu este indispensabil. Acesti trei oameni vor executa judecata lui Dumnezeu peste inchina-torii la idoli din Israel (v. 17), dar Domnul Si-a pastrat sapte mii care nu si-au plecat genunchiul Tnaintea lui Baal si a caror gura nu l-au sarutat.

8. Ilie il numește pe Elisei ca succesor

(19:19-21)

19:19 Ilie s-a deplasat in nord, ajun-gand ?n Abel Behola, localitate situata in Valea Iordanului, in apropiere de Bet Sean. Acolo l-a gasit pe Elisei, un agricultor care Tsi ara pam&ntul. Faptul ca Elisei avea douasprezece perechi de boi dovedeste ca era un om instarit. Se pare ca el ara cu o pereche de boi, in timp ce slujitorii sai arau cu celelalte unsprezece. Ilie si-a aruncat mantaua peste Elisei, ca semn al faptului ca acesta va fi

succesorul sau.

19:20, 21 Elisei a cerut permisiunea sa se intoarea acasa, pentru a-si lua ramas bun

de la I'amilie, printr-o. masa testiva. Ilie si-a dat consimtamentul, dar l-a avertizat sa nu uite ceea ce tocmai i s-a intamplat, adica ungerea sa de catre Hie. Dupa o masa im-belsugata, Elisei s-a ridicat, a pornit dupa Ilie si a devenit slujitorul sau personal.

Cererea lui Elisei de a-si lua ramas bun de la parinti este periculos de similara cu aceea din Luca 9:61, 62, In care unul care voia sa fie ucenic al Domnului Isus a pro-cedat la fel, fiind declarat de El nevrednic de a-L urma. Singura deosebire consta m faptul ca Elisei, deși a dorit sa-^i mai vada o data familia, a primit chemarea pe data, fiind hotarat sa rupa relatiile cu ai sai si sa-și urmeze staplnul, pe cand in evanghe-lia dupa Luca omul cu pricina nu se hotar^se cu adevarat sa-L urmeze pc Domnul si invocarea necesitatii de a se duce acasa era doar un pretext menit sa mascheze sovaiala sa, sa temporeze luarea unei decizii adevarate.

sai. La care Ahab a raspuns ca un soldat care-si pune armura

9. Prima victorie a lui Ahab asupra

Siriei (20:1-22) **20:1-6** Despre

Ben-Hadad, regele

Siriei, se credea ca a fost fiul lui Ben-Hadad eel mentionat la 15:18, 20. Dar in urma cercetarilor ulterioare a rezultat ca ar putea fi una si aceeasi persoana. Acest rege a format o alianta de treizeci si doi de regi arameeni, pornind la atac Impotriva Sama-riei cu cai si care de lupta. Apoi, pe cand cetatea era asediata, i-a trimis lui Ahab un ultimatum, specificand conditiile predarii - „**argintul tau... aurul tau... sotiile cele mai frumoase ? i copiii cei mai frumosi ai tai.**”

Cople^it de neputinta, fara sS schiteze nici o Tmpotrivire, Ahab a consimlit. Ulterior, nemulțumit de capitularea lui Ahab in termenii impusi prima oara, Ben-Hadad a pretins ca servitorii sai sa fie lusati sa intre in cetate si sa ia tot ce-si vor dori. **20:7-12** Batranii Israelului au fost indignati de aceasta noua cerere. sfatuindu-l pe rege sa nu-i dea curs. Cand Ben-Hadad a fost instiintat de refuzul Israelului. s-a maniat foe, falindu-se ca va.prada Samaria pana intr-atat incat nu va mai ramane nici o mana de praf pentru nici unul din soldatii

nu trebuie sa se laude ca si cand ar fi c&stigmat deja biruinta. Sirienii petrecareti și aliatii lor au fost Tntaratati de aceste cu-vinte provocatoare, trec&nd la actiune.

20:13-15 In acest punct un profet al Domnului i-s-a aratat lui Ahab, asigur&n-du-1 de victorie asupra... inamicului. Dumnezeu S-a folosit de o forta numeric inferioara, de numai doua sute treizeci si doi de slujitori ai guvernatorilor distric-tuali, insotiti de sapte mii de israelii, pen-tru a infringe confederatia de ostiri din nord. Sintagma: „**toti copiii lui Israel**” (v. 15b) mseamna toti soldatii din Samaria. La inceputul bataliei a fost selectat un numar mic de slujitori tineri, pentru a se sublinia ca biruinta era *de la Domnul* si nu depin-dea de bratul de carne al omului.

20:16-22 Ahab a lansat atacul la amia-za, cand Beh-Hadad și aliatii sai tocmai se imbatau. CS&nd a auzit Ben-Hadad ca 232 de barbati ai Israelului inainteaza spre ei, a poruncit sa fie luati vii, aceast& decizie fiind, desigur, un avantaj pentru israeliti, carora li s-a daruit o victorie asupra sirie-nilor, pe care i-au macelarit. Cei.ramasi in viata au plecat acasa. Profetul Domnului 1-a avertizat pe Ahab ca armata sirienilor va reveni in primavara.

10. A doua victorie repurtata de Ahab asupra Siriei (20:23-34)

20:23-25 Slujitorii lui Ben-Hadad au

pus rusinoasa lor infrangere pe seama a doi factori: (1) Faptul ca batalia s-a desfasurat pe teren muntos, unde israelii au detinut avantajul, șiindu-se ca dumnezeii ior ar fi fost dumnezei ai muntilor. Mutarea bataliei la ses i-ar face, prin urmare, pe israeliti neputinciosi. (2) Cei treizeci si doi de regi care au luptat Impotriva lui Ahab s-au dovedit a fi incapabili de lupta, slujitorii lui Ben-Hadad propunand ca acestia sa fie inlocuiti cu capitani avand o pregatire militara adecvata.

20:26-30a In primavara anului

urmator, Ben-Hadad a lansat o nou& campanie impotriva Israelului. Armata Israelului arata ca doua turme mici de capre, pe langa falnica ostire a Siriei. Un om al lui Dumnezeu i-a spus lui Ahab ca Domnul ii va ar&sta lui Ben-Hadad ca El este un Dum-

nezeu al vailor, dar sj al muntilor. In cursul bataliei ce a urmat, Israel a omorat o suta de mii de infanteristi. Sirienii care au incercat sa fuga s-au postal pe zidurile cetatii Afec, dar acestea s-au prabusit, omorand douazeci si sapte de mii dintre ei.

20:30b-34 Ben-Hadad s-a ascuns in odaia dinauntru cetatii Afec. Slujitorii sai l-au convins s-si lase sa se duca la Ahab, imbracati in straie de mvinși, purtand semne de doliu, pentru a-i cere indurare. In timpul intrevederii ce a urmat, dand dovada de nechibzuinta, Ahab l-a numit pe Ben-Hadad „fratele” sau, cuvint de care sirienii s-au agatat imediat, spunand: „Da, fratele tau Ben-Hadad!” Apoi Ahab a poruncit sa-i fie adus regele Siriei. Benr Hadad a promis ca-i va returna cetatile pe care acesta le luase de la predecesorul lui Ahab (15:20) si ca va permite Israelului sa deschida piete in Damasc (v. 34). Ahab a incheiat un tratat, pe baza acestor conditii, lasandu-l pe Ben-Hadad sa scape cu viata, in loc sa-l fi executat, cum s-ar fi convenit.

11. Neascultarea lui Ahab (20:35-43)

20:35, 36 Ahab isi dorea o Sine puter-nicS, situate ca stat-tampon intre regatul sau Israel si amenintarea tot mai mare pe care o prezenta Asiria. Incidentul urmilor a constituit o lecp!e practicS, desfSsurata de profet pentru a ilustra nebunia actiunii lui Ahab.

Unul din fiii profetilor i-a poruncit unui coleg, prin cuv^ntul Domnului, sa-l loveasca. Dar acesta a refuzat, prin asta nesocotind cuvantul Domnului. Neascultarea de glasul Domnului l-a costat, fiind omorat de un leu.

DacS un profet bun a fost astfel pedepsit pentru c3 si-a cruat prietenul sau si al Domnului, cand Domnul spusese: *Love?te!*, de o cat mai severa pedeaps5 va avea parte un rege r3u, care si-a cru^at dusmanul sau si al Domnului, cand Domnul a spus: *Love^te!^*

20:37-43 Profetul a gasit un alt om, care l-a ascultat, lovindu-

l si ranindu-l. Apoi profetul s-a deghizat cu un turban peste ochi, asteptandu-l pe regele Ahab. Cand a trecut regele pe acolo, profetul i-a povestit ca era in mijlocul luptei, avand datoria de a pazi un prizonier al inamicului. El fusese

avertizat ca daca prizonierul va evada, va trebui s-s plateasca fie cu viata sa, fie prin achitarea exorbitantei sume de un talant de argint. Profetul deghizat a spus in continuare ca fiind prins cu alte treburi, n-a bagat de seama cand prizonierul a evadat. Regele a afirmat imediat ca nu i se va acorda nici o clementa, ci ca termenii acordului initial vor trebui respectati Tntocmai. In acest moment, profetul l-a prins pe rege in cursa. Scotandu-si turbanul, si-a dezvaluit identi-tatea, iar Ahab l-a recunoscut pe profet. Ahab a avut si el tn custodia sa un pri-zonier al inamicului, pe Ben-Hadad. Ascultarea de Domnul cerea ca regele acesta sirian sa fie omorat, dar Ahab nu a facut acest lucru. Prin urmare, pentru neas-cultarea sa, Ahab va plati cu viata. Campbell Morgan explica:

TUlcul parabolei a fost urmatorul: Ahab primise de la Domnul porunca de a face un singur lucru, pe care el, prins cu sute de alte treburi, a neglijat sa-l duca la Tndeplinire. Car de limpede ni se arata aici motivul invariabil ?i modul Tn care suferim infrangere! Dumnezeu ne Tncredinteaza o responsabilitate, o lucrare centrala, binepre-cizata pe care trebuie s-o ducem la Tndeplinire. Animati de cele mai bune intentii, noi Tncepem s-o Tntaptuim, dar apoi intervin Tn via(a noastra alte lucr&ri, nu neaparat regale Tn sine. \$i astfel noi suntem prinsi cu o sumedenie de treburi, „facand si una si alta”, dar neglijand aducerea la Tndeplinire a acelei lucrari centrale pe care ne-a fncredintat-o Dumnezeu!¹⁷

Cum facuse si regele David odinioara, Ahab s-a condamnat pe el Tnsusi, prin cuvintele pe care le-a rostit. Dar, spre deosebire de David, care s-a pocait, Ahab s-a bosumflat, intorcandu-se Tmbufnat la palatul sau. In loc sa-I ceara Domnului Tndurare, a continuat sa-L TntarSte pe Domnul la manie, cum citim Tn restul capi-tolelor din cartea 1 Regi.

*12. Crimele comise de Ahab
impotriva
lui Nabot (cap. 21)*

21:1-4 Capitolul 21 parcurge firul nara-tiv al evenimentelor care au culminat cu moartea lui Ahab. Locul unde se desfasoara aceste evenimente este Iezreel, unde Ahab

si Izabela Tsi aveau palatul. In imediata sa apropiere se afla via izreelitului Nabot. Ahab dorea sa anexeze aceasta vie, pentru a sadi acolo o gradina cu legume. Dar Nabot refuza sa-i vanda proprietatea sau sa primeasca un alt teren in schimbul ei, deoarece legea Israelului prevedea ca proprietatea trebuie sa ramana in mainile fami-liei careia i s-a repartizat initial (Lev. 25:23-28; Num. 36:7; Ez. 46:18).'

21:5-16 Cand 1-a vazut Izabela pe sotul ei suparat si frustrat, pentru faptul ca Nabot refuza sa-i vanda via, 1-a asigurat ca nu peste mult timp dorinta ii va fi implinita si va avea parte de ea. Apoi a ordonat sa se tina un post si s-a organizat o comisie de ancheta. Au fost tocmiti apoi doi oameni rai care sa depuna marturie mincinoasa, acuzandu-l pe Nabot ca ar fi profert blasfemii impotriva lui Dumnezeu si a regelui. In consecinta, Nabot a fost scos din afara cetatii si ucis cu pietre.

Si astfel perfida Izabela i-a intentat lui Nabot un proces fals, ca toata lumea sa creada ca acesta a fost executat pentru ca a calcat legea lui Iehova. Si fiindca stia ca fiii lui Nabot ar fi mostenit via dupa moartea tatalui lor, Izabela a poruncit ca si acestia sa fie ucisi (2 Regi 9:26). Acestei regine ticaloase nu-i scapa nimic, dovedindu-si din plin rautatea-i nespuse de mare.

21:17-26 Pe cand Ahab se ducea sa ia in primire via, Ilie i-a iesit in cale si 1-a condamnat pentru crima si jaful comis, prezicand ca Ahab va fi si el omorat, cum vor fi descendentii sai de parte batabateasca, punandu-se astfel capat dinastiei lui. De asemenea Ilie a prezis ca Izabela va fi mancata de caini la Iezreel si ca urmasii lui Ahab nu vor fi ingropati cum se cuvine (24). Asprimea pedepsei aplicate lui Ahab e justificata, avand in vedere adancimile de idolatrie in care s-a coborat - „**n-a fost nimeni care sa se fi vandut pe sine insusi ca sa faca ce este rau inaintea Domnului ca Ahab.**”

21:27-29 Cand a auzit Ahab despre pierzarea sa, s-a smerit inaintea Domnului. Din pricina aceasta Domnul a decretat ca judecatile rostite impotriva sotiei lui si a familiei sa nu fie aduse la

ndeplinire decat dupa moartea lui Ahab.

Daca e ceva de invatat din aceste ver-sete este ca Dumnezeu este un Dumnezeu al harului si al indurarii. „«Viu sunt Eu,» zice Domnul Dumnezeu, «ca nu doresc moartea pacatosului, ci mai degraba sa se Intoarca de la calea lui si sa traiasca. Intoarceti-va de la calea voastra cea rea! De ce vre^{ti} sa muriti?»" (Ez. 33:11). Chiar si pocainta superficiala a lui Ahab a avut drept urmare o ameliorare a pedepsei. Dar din capitolul urmator vedem ca inima lui nu s-a schimbat. La harul daruit de Domnul el a raspuns cu mandrie, drept care Domnul l-a dat pe Ahab pe mana Tngerului mortii, numindu-l pe lehu in locul lui, ca sa aduca la indeplinire decre-tul pronuntat Tmpotriva celorlalti membri ai casei sale, potrivit cu profetia rostita de Ilie(2Regi9, 10).

13. Ultima bdtalie a lui Ahab (22:1-40)

22:1-6 Dupa trei ani de pace Tntre Siria si Israel, lui Ahab i s-a parut nimerit sa recucereasca cetatea Ramot Ghilead, situ-ata pe malul de rasarit al Iordanului, din mana sirienilor. Cand a fost amnistiat de Ahab, Ben-Hadad a promis ca va retroce-da Israelului toate cetatile sale (20:34), dar se pare ca nu s-a tinut de cuvant. fn acest timp, regele Iosafat din Iuda, care era in vizita la Ahab, si-a exprimat disponibili-tatea de a coopera cu el pe plan militar. Dar Iosafat a propus mai Tntai ca ei sa-L Tntrebe pe Domnul, prin intermediul profetilor. Patru sute de profeti de la curtea lui Ahab s-au pronuntat In favoarea planului, promitandu-le ca vor Tnvinge. Poate ca au fost cei 400 de profeti care nu s-au suit pe Muntele Carmel, in confruntarea cu Hie (18:19,22).

22:7-12 Probabil Iosafat n-a fost prea rncantat de sfatul celor 400, deoarece a intrebat daca nu este si un profet al Domnului care sa poata fi consultat. SJ astfel a fost adus Micaia („Mica" in versiunea romaneasca, n.tr.), profetul neinfriat pe care Ahab Tl ura, din pricina atitudinii sale

necompromitatoare, pentru ca intotdeauna vestea mesajele adevarate pe care le primea de la Domnul, chiar daca nu placeau regelui. Cand a fost adus Micaia, cei 400 de profeti au sustinut Tntr-un singur

glas ca regii lui Israel si Iuda sa atace Siria. Unul din ei, Zedechia, a facut niște coarne de fier ca simbol al presupusei puteri de neinvins a lui Ahab si Iosafat in confruntarea cu sirienii.

22:13-17 Lui Micaia i s-a atras atentia ca mesajul pe care-l va transmite sa cores-punda cu eel rostit de ceilalti profeti, dar el nu a tinut seama de acest avertisment. Cand Ahab l-a Intrebat daca trebuie sa lanseze campania militara impotriva lui Ramot Ghilead, Micaia a raspuns, prima data, la fel ca ceilalti profeti: **„Suie-te, invinge și Domnul o va da in mana regelui!”** Numai ca aceste cuvinte au fost probabil rostite in batjocura, pe un ton plin de ironie si sarcasm.

Ahab si-a dat seama de adevaratul mesaj care se ascundea in daratul cuvin-telor aparent favorabile rostite de Micaia, drept care l-a obligat pe profet sa spuna adevarul, sub prestare de juramant (Lev. 5:1). Atunci profetul a relatat o viziune in care vazuse Israelul imprastiat, pentru ca nu avea pastor - ceea ce nu putea insemna altceva decat ca Ahab va fi omorat iar armata lui imprastiata.

22:18-23 Atunci regele Ahab i-a spus lui Iosafat ca afirmatia sa, potrivit careia Micaia nu-i ofera niciodata decat mesaje rau-prevestitoare, s-a adeverit. Dupa care profetul a luat din nou cuvantul, relatand ca un duh mincinos, care s-a infatisat inaintea Domnului, s-a invoit sa-l induca in eroare pe Ahab, convingandu-l sa atace Ramot-Ghileadul, pentru ca astfel sa-si piarda viata. Duhul mincinos va pune acest sfat in gura tuturor profetilor regelui. Vedem din acest text cum Dumnezeu, desi nu este autorul raului, Se poate folosi de acesta pentru a-Si realiza scopurile Sale supreme. El a trimis duhul mincinos doar in sensul ca a ingaduit acest lucru.

22:24, 25 Zedechia a inteles imediat talcul parabolei, din care se deducea ca el si ceilalti profeti sunt acuzati de minciuna, drept care l-a lovit pe Micaia,

intreband: **„Pe unde a iesit Duhul Domnului din mine ca sa-# vorbeasca tie?”** Cu alte cuvinte, Zedechia spunea:

Eu am vorbit prin Duhul lui Dumnezeu cand

1-am sfatuit pe Ahab sa lanseze un atac impotriva lui Ramot Ghilead. Dar iata ca acum tu pretinzi ca vorbesti prin Duhul, si totusi uite ca sfa-tul tau este diametral opus de al meu! Cum, a trecut Duhul de la mine la tine?

Pe un ton calm, Micaia i-a raspuns lui Zedechia ca va cunoaste adevarul cand se va ascunde Tngrozit intr-un loc tainic -adica atunci cand moartea lui Ahab II va demasca pe Zedechia, demonstrand ca este un profet fals.

22:26-30 Infuriat, regele a poruncit ca Micaia sa fie aruncat in temnita si hranit cu paine si sare („cu painea intristarii si cu apa intristarii”), pana cand Ahab se va intoarce in pace din campania impotriva cetatii Ramot Ghilead. Cuvintele de despartire rostite de Micaia au fost: **„Daca te vei intoarce in pace, Domnul n-a vorbit prin mine.”** Ahab s-a decis sa se deghizeze inainte de a porni la lupta, sperand in felul acesta sa evite dezastrul prevestit de Micaia. In schimb, losafat va purta straietele imparatesti, expunandu-se astfel exact genului de pericol pe care Ahab spera sa-l poata evita. In felul acesta, Ahab a Tncercat sa-L pacaleasca pe Domnul si pe regele Siriei, numai c& „Dumnezeu nu se lasa batjocorit, caci ce seamana omul, aceea va si culege” (Gal. 6:7). Ahab a fost *ucis*, dar losafat a fost *salvat*.

22:31-36 Sirienilor li se daduse ordin sa-l ucidă pe regele Israelului, acesta fiind obiectivul lor principal. La inceput ei l-au luat pe losafat drept Ahab. Insa regele lui Iuda a strigat cuprins de groaza, in felul acesta probabil dezvaluindu-si identitatea. Apoi un om a tras la intamplare cu arcul si l-a lovit pe regele Israelului la incheietura platosei. Imediat regele a fost scos din lupta, dar a fost asezat in carul sau de razboi, pentru ca sa nu scada moralul soldatilor sai. In amurg Ahab a murit, vestea raspandindu-se in tabara Israelului si provocand

retragerea trupelor.

22:37-40 Trupul lui Ahab a fost dus apoi in Samaria, unde a fost Tngropat. Iar carul sau a fost spalat de petele de sange in iazul Samariei, unde se scaidau prostitu-atele. Aceasta a fost doar o Tmplinire partiala a profetiei lui Ilie (21:19), care a

avul loc in Samaria, nu in Izreel. Pentru ca Ahab s-a smerit (21:29), Dumnezeu, in indurarea Sa, a amanat implinirea completa a profetiei de judecata, pana in timpul fiu-lui sau Ioram (2 Regi 9:25, 26).

Ahab a primit trei avertismente profe-tice separate despre moartea sa. Unul i-a fost dat de un profet al carui nume e nepre-cizat, cand Ahab a crutat viata lui Ben-Hadad (20:42); altul i-a parvenit prin inter-mediul lui Ilie cand Ahab a luat cu japca via lui Nabot (21:19); iar a treia profetie a fost rostita de Micaia in ajunul bataliei de pomina(v. 18-23).

M. Regele Iosafat al lui Iuda (22:41-50)

Regele Iosafat, fiul lui Asa, a domnit peste Iuda douazeci si cinci de ani (873/72-848 i.Cr.).

In primii doi-trei ani, Iosafat a fost co-regent impreuna' cu tatSI sau Asa. Iosafat ne-a fost prezentat deja in versetele 2-4, unde aillam ca a incheiat o alianta rusinoasa cu regele rau al Israelului, drept care a fost cat pe aci sS-si piardS viata. In general insa domnia lui a fost buna. Redam mai jos caleva din trasaturile principale ale administratiei sale:

1. El a urmat pilda lasata de tatal sau, combatand idolatria, desi nu a reusit s-o eradicheze (v. 43).

1. El a domnit un timp alaturi de tatal sau Asa.

1. A incheiat un acord de pace cu Ahab, regele Israelului (v. 44).

1. A expulzat din tara barbatii care prac-ticau prostitutia in legatura cu ritualuri pagane (v. 46).

1. Regatul sau a cuprins si Edomul (2 Sam. 8:14), unde era reprezentat de un loctiUor (v. 47}. Ulterior fiul sau Ioram a pierdut Edomul in cursul unei revolutii (2 Regi 8:20).

6. S-a aliat cu Azaria, fiul lui Ahab, intr-un proiect de constructii navale la Edon Gheber (2 Cro. 20:35, 36). Ei

intentionau sa trimita corabii in Ofir de unde urmau sa aduca aur. Dar vasele au fost naufragiate inca inainte de a pleca din port (v. 48), in urma unei furtuni puternice. Profetul Eliezer i-a spus lui Iosafat ca asta

s-a intamplat din pricina aliantei contrare voii lui Dumnezeu pe care a tncheiat-o cu Azaria (2 Cro. 20:37). Cand Azaria a propus reluarea proiectului, Iosafat n-a mai fost de acord (v. 49).

s-a facut traducerea, nu se s,tia ca este numele unei localita{i.

9(10:26-29) J. R. Lumby, *The Cambridge Bible for Schools and Colleges, The First Book of the Kings*, p. 114.

N. Regele Azaria al lui Israel (22:51-53)

Regele Azaria, fiul lui Ahab, a domnit peste Israel doi ani (853-852 T.Cr.; cf. 2 Re. 1:1-18).

Domnia lui Azaria a fost dominat de idolatrie crasa si rautate. Mama sa, Izabela, negresit 1-a Indemnat la rele, intocmai cum procedase si in cazul tatalui sau. Azaria s-a inchinat la Baal, provocandu-L pe Domnul Dumnezeu lui Israel la manie. Cum a fost tatal, asa si fiul! Cartea 1 Regi nu are o tncheiere formala, deoarece 1 si 2 Regi au constituit in trecut o singura carte, impartirea ei in doua facandu-se din ratiuni de convenient! Doi Regi continua firul naratiunii din acest punct.

NOTE FINALE

'(Intro) O. J. Gibson, note nepublicate.

2(4:1-6) Matthew Poole, *Matthew Poole's Commentary on the Holy Bible*, p. 657.

³(6:11-22) C. H. Spurgeon, *Spurgeon's Devotional Bible*, p. 305.

4(8:12, 13) Matthew Henry, „1 Regi,” In *Matthew Henry's Commentary on the Whole Bible*, 11:614.

5(8:66) John Haley, *Alleged Discrepancies of the Bible*, p. 223.

6(9:15-23) *Baker's Bible Atlas*, p. 309.

7(10:16-22) Termenul din original redat prin „pauni” in KJV este ?n general tradus acum prin *maimute* (NKJV) sau *babuni* (NIV). Regii din vechime aveau de fapt pauni, ceea ce 1-a determinat probabil pe Ieronim sa aleaga termenul „pauni” in Vulgata, traducerea sa in limba latina.

8(10:26-29) *Keveh* (transliterat si prin *Kue*) a fost tradus prin „tesatura de in” in KJV deoarece in secolul al saizecelea cand

i°(Eseu) Pentru amanunte, vezi Biografia.

n(13:33, 34) Irving L. Jensen, / *Kings with Chronicles*, p. 80-81.

12(14:14-16) Termenul tradus *groves* (livezi) Tn KJV este Tn originalul ebraic un cuvânt a cărui transliterare corectă e *Aserim*.

13(18:30-35) George Williams^ *The Student's Commentary on the Holy Scriptures*, p. 195.

14(19:9-14)/^., p. 196.

15(19:15-18) Aproape sigur Hie 1-a instruit pe succesorul sau Elisei s& Tmpli-neasca porunca Domnului de a-i ungepe Hazael si Iehu, tntrucat aceste ungeri au avut loc dupa chemarea lui Hie acasa (2 Regi 8:7ff; 9:1ff). Elisei a fost singurul dintre cei trei pe care Hie 1-a uns personal.

16(20:35, 36) Henry, "1 Regi," 11:692-93.

17(20:37-43) G. Campbell Morgan, *Searchlights from the Word*, p. 100.

BIBLIOGRAFIE

Gates, John T. "1 Kings." In *The Wyclife Bible Commentary*. Chicago: Moody Press, 1962.

Henry, Matthew. "1 and 2 Kings." In *Matthew Henry's Commentary on the Whole Bible*. Vol. 2

Jamieson, Robert. "I and 11 Kings." In *A Commentary, Critical, Experimental and Practical on the Old and New Testaments*. Editia a treia. Grand Rapids: Zondervan Publishing House, 1983.

Jensen, Irving L. *I Kings with Chronicles*. Chicago: Moody Press, 1968.

Keil, C. F. "The Books of Kings." in *Biblical Commentary on the Old Testament*. Vol. 8. Grand Rapids: Wm. B. Eerd-mans Publishing Co., 1971.

Lumby, J. R. *The Cambridge Bible for Schools and Colleges, The First Book of the Kings*. Londra: C. J. Clay and Sons, 1890.

McNeely, Richard I. *First & Second Kings. Everyman's Bible Commentary*. Chicago: Moody Press, 1978.

Sligers, Harold. "II Kings." In

The Wycliffe Bible Commentary. Chicago: Moody Press, 1962.

Thiele, Edwin R. *A Chronology of the He-*

brew Kings. Grand Rapids:
Zondervan Publishing House,
1977. _ . *The Mysterious
Numbers of the Hebrew
Kings*. Editie revizuita.
Chicago:

University of Chicago Press,
1983, Whitcomb, J. C, Jr.
Solomon to the Exile.
Grand Rapids: Baker Books
House,
1975.